بسم الله الرحمن الرحیم
ادعیه
ماه مبارک رمضان
SEPAHAN OIL COMPANY
شرکت نفت سپاهان

ادعیه ماه مبارک رمضان

مشتمل بر:

ادعیه مشترکه ماه مبارک رمضان
دعای مخصوص هر روز
نمازهای شب‌ها رمضان
دعای سحر و ابوحمزه ثمالی

تهیه شده در واحد روابط عمومی
شرکت نفت سپاهان

منبع: مفاتیح الجنان

بهار ۱۳۹۸

ادعیه مشترک ماه مبارک رمضان

﴿ ١ ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَ

خدایا زیارت خانه محرّمت را در امسال و در هر سال نصیبم کن، تا

فِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ وَ

زمانیکه زنده‌ام داری در آسانی تندرستی و گشادگی روزی، و محرومم

سَعَةِ رِزْقٍ وَ لا تُخْلِنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَ

نکن مرا از آن اماکن گرامی، و مشاهد شریف خیز و زیارت قبر

الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ

پیامبرت که درود تو بر او و بر خاندانش باد، و در تمام حاجات دنیا و

آلِهِ وَ فِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَكُنْ لِي اللَّهُمَّ

آخرت یاور من باش خدایا از تو درخواست میکنم در آنچه که حکم

إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ

میکنی و مقدّر مینمایی، از فرمان حتمی در شب قدر، از حکمی که

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لا يُرَدُّ وَ لا يُبَدَّلُ

برگشت داده نمیشود، و به حکم دیگر تبدیل نمیگردد، اینکه مرا در

أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ

شمار زائران خانه محترمت بنویسی، آن زائرانی که پاك و خالصانه

رمضان کریم

الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ
است زیارتشان و پذیرفته است تلاششان و آمرزیده است گناهشان، و
سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي
نابود شده است بدیهایشان، و قرار ده در آنچه حکم میکنی، و مقدّر
[فِي طَاعَتِكَ] وَ تُوَسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَ تُؤَدِّيَ عَنِّي
مینمای اینکه عمرم را طولانی سازی و روزیام را فراوان کنی، و امانت
أَمَانَتِي وَ دَيْنِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.
و قرضم را ادا نمایی، دعایم را اجابت کن ای پروردگار جهانیان

﴿۲﴾

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ
ای بلندمرتبه، ای بزرگ، ای آمرزنده، ای مهربان، تویی پروردگار بزرگی
الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ
که چیزی همانندش نیست، و اوست شنوای بینا، و این ماهی است
هَذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَى
که به آن عظمت و کرامت و شرافت بخشیدی و بر سایر ماهها برتری
الشُّهُورِ وَ هُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَ هُوَ
دادی، و ماهی است که روزهاش را بر ما واجب نمودی، و آن ماه

رمضان کریم

شَـــهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ
رمضان است که قرآن را در آن فرود آوردی، برای هدایت مردم و بیان
بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ وَ جَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ
دلایل روشـــن از هدایت و تمیز حق از باطل، و شب قدر را در آن قرار
جَعَلْتَهَا خَيْرا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْمَنِّ وَ لا يُمَنُّ عَلَيْكَ
دادی، و آن را از هزار ماه بهتر ساختی، ای صاحب منت که بر تو منّتی
مُنَّ عَلَيَّ بِفَكَاكِ رَقَبَتِـــي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَ
گذاشـــته نشود، بر من به آزادی از آتش منّت نه، در جمع آنان که بر آنها
أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
منّت نهی، و وارد بهشتم گردان ای مربان‌ترین مهربانان.

﴿ ۳ ﴾

شـــیخ کفعمـــی در «مصباح» و «بلد الامین» و شـــیخ شـــهید در مجموعه خود از حضرت رســـول صلّی اللّه و علیـــه و آله روایت کرده‌اند که آن حضرت فرمود: هرکه این دعا را در ماه رمضان، پس از هـــر نماز واجب بخواند، حق تعالی گناهـــان او را تا روز قیامت بیامرزد. و آن دعا این است:

رمضان کریم

اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّـــرُورَ اللَّهُمَّ أَغْنِ كُلَّ
خدایا دل اهل قبور را شاد کن، خدایا هر تهیدستی را بینیاز کن، خدایا
فَقِيرٍ اللَّهُمَّ أَشْـــبِعْ كُلَّ جَائِعٍ اللَّهُـــمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ
هر گرسنه‌ای را ســیر کن، خدایا هر برهنه‌ای را بپوشان، خدایا قرض
اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ
هــر بدهکاری را ادا کن. خدایا غم هر غمزده‌ای را برطرف کن، خدایا
اللَّهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَرِيبٍ اللَّهُمَّ فُكَّ كُلَّ أَسِـــيرٍ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ
هر غریبی را به وطن بازگردان، خدایا هر اسیری را آزاد فرما، خدایا هر
كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ
فسادی را در کار مسلمانان اصلاح گردان، خدایا هر بیماری را درمان
اللَّهُمَّ سُـــدَّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ
ده، خدایا راه تهیدســتی ما را با توانگریت ببند، خدایا بدحالی ما را به
حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْـــنَ وَ أَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ
خوبی حال خود تغییر ده، خدایا وام ما را بپرداز، و ما را از تهیدســـتی
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
بینیاز کن، همانا تو بر هرچیز توانایی.

دعا مختصر هر روز ماه رمضان

از ابن عباس روایت کرده‌اند: که حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله برای روزه هر روز ماه مبارك رمضان فضیلت بسیار بیان فرمود و برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار برای آن ذکر کرد که ما به بیان اصل دعا اکتفا می‌کنیم:

﴿ دعای روز اول ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي

خدایا روزه‌ام را در این ماه روزه روزه‌داران قرار ده، و شب‌زنده‌داری‌ام

فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَ نَبِّهْنِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ

را شب‌زنده‌داری شب‌زنده‌داران، و بیدارم کن در آن از خواب

وَ هَبْ لِي جُرْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ اعْفُ عَنِّي يَا

بی‌خبران، و ببخش گناهم را در آن ای معبود جهانیان، و از من درگذر،

عَافِيا عَنِ الْمُجْرِمِينَ

ای درگذرنده از گنهکاران.

﴿ دعای روز دوم ﴾

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ

خدایا مرا در این ماه به خشنودی‌ات نزدیك کن، و از خشم

رمضان کریم

سَخَطِكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ
و انتقامت برکنار دار، و به قرائت آیاتت موفق کن، ای
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
مهربان‌ترین مهربانان.

دعای روز سوم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَ التَّنْبِيهَ وَ بَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ
خدایا در این ماه به من تیزهوشی و بیداری عنایت فرما، و از بی‌خردی و
السَّفَاهَةِ وَ التَّمْوِيهِ وَ اجْعَلْ لِي نَصِيبا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
اشتباه دورم ساز، و از هر خیری که در این ماه نازل می‌کنی، برایم بهره‌ای
تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ
قرار ده، و به حق جودت ای جودمندترین جودمندان

دعای روز چهارم

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَ أَذِقْنِي فِيهِ حَلاوَةَ
خدایا در این ماه برای برپاداشتن امرت نیرمند ساز مرا، و شیرینی
ذِكْرِكَ وَ أَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي
ذکرت را به من بچشان، و ادای شکرت را به من الهام فرما، و به
فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ
نگهداری و پوششت نگاهم بدار، ای بیناترین بینندگان

﴿ دعای روز پنجم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا قرار ده مرا در این ماه از آمرزش جویان، و از بندگان شایسته فرمانبردار، و از اولیای مقرّبت، به رأفتت ای مهربان‌ترین مهربانان

﴿ دعای روز ششم ﴾

اللَّهُمَّ لا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَ لا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نَقِمَتِكَ وَ زَحْزِحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَ أَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ

خدایا مرا در این ماه به خاطر نزدیك شدن به نافرمانی‌ات وامگذار، و با تازیانه‌های انتقامت عذاب مکن، و از موجبات خشمت دورم بدار، به فضل و عطاهایت، ای نهایت دلبستگی دل‌شدگان.

﴿ دعای روز هفتم ﴾

اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ وَ جَنِّبْنِي

خدایا مرا در این ماه بر روزه و شب‌زنداری‌اش یاری ده، و از لغزشها

رمضان کریم

فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِـهِ وَ آثَامِهِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ
و گناهانش دورم بدار، و ذکرت را همواره روزی‌ام کن،
بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ
به توفیقت ای راهمای گمراهان.

﴿ دعای روز هشتم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ
خدای در این ماه مهرورزی به ایتام، و خواندن طعام، و آشکار کردن
وَ إِفْشَاءَ السَّلامِ وَ صُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ
سلام، و همنشینی با اهل کرامت را نصبم فرما، به عطایت ای پناهگاه
الآمِلِينَ
آرزومندان.

﴿ دعای روز نهم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ
خدایا برای من در این ماه بهره‌ای از رحمت گسترده‌ات قرار ده، و
اهْدِنِي فِيهِ لِبَرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَ خُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى
به جانب دلایل درخشانت راهنمایی کن، و به سوی خشنودی
مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ
فراگیرت متوجه کن، به مهرت ای آرزوی مشتاقان.

﴿ دعای روز دهم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

خدایا مرا در این ماه از توکل کنندگان،و از رستگاران نزد خود،و از مقرّبان درگاهت قرار بده، به احسانت ای هدف جویندگان.

﴿ دعای روز یازدهم ﴾

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَ كَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ وَ حَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَ النِّيرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

خدای در این ماه نیکی را پسندیده من گردان،و نادرستیها و نافرمانیها را مورد کراهت من قرار ده،و خشم و آتش برافروخته را بر من حرام گردان به یاری‌ات ای فریادرس دادخواهان.

﴿ دعای روز دوازدهم ﴾

اللَّهُمَّ زَيِّنِّي فِيهِ بِالسِّتْرِ وَ الْعَفَافِ وَ اسْتُرْنِي فِيهِ

خدایا مرا در این ماه به پوشش و پاکدامنی بیارای،

رمضان کریم

بِلِبَاسِ الْقُنُـــوعِ وَ الْكَفَافِ وَ احْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ
و به لباس قناعـــت و اكتفا به اندازه حاجت بپوشـــان و بر عدالت و
وَ الْإِنْصَـــافِ وَ آمِنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ
انصـــاف وادارم نما، و مـــرا در اين ماه از هرچه مى‌ترســـم ايمنى ده، به
يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ
نگهدارى‌ات اى نگهدارنده هراسندگان.

﴿ دعای روز سیزدهم ﴾

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ الْأَقْذَارِ وَ صَبِّرْنِي فِيهِ
خدايا مـــرا در اين ماه از آلودگيها و ناپاكيها پاك كن، و بر شـــدنيهاى
عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْـــدَارِ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِلتُّقَى وَ صُحْبَةِ
مورد تقديرت شـــكيبايم گردان، و به پرهيزگارى و هم‌نشينى با نيكان
الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ
توفيقم ده، به يارى‌ات اى نور چشم درماندگان

﴿ دعای روز چهاردهم ﴾

اللَّهُمَّ لا تُؤَاخِذْنِـــي فِيهِ بِالْعَثَـــرَاتِ وَ أَقِلْنِي فِيهِ مِنَ
خدايا مرا در اين ماه بر لغزشها سرزنش مكن، و از خطاها و افتادن در
الْخَطَايَا وَ الْهَفَوَاتِ وَ لا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضا لِلْبَلايَا وَ
گناهان دور بدار، و هدف بلاها و آفات قرار مده،

الآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ

به عزّتت ای عزّت مسلمانان.

﴿ دعای روز پانزدهم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ اشْرَحْ فِيهِ

خدایا در در این ماه طاعت فروتنان را نصیبم کن،و سینه‌ام را برای انابه

صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

همانند بازگشت خاضعان باز کن به امان دادنت ای امان‌ده هراسندگان.

﴿ دعای روز شانزدهم ﴾

اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ

خدایا مرا در این ماه به همراهی و همسویی با نیکان توفیق ده، و از

الْأَشْرَارِ وَ آوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى [فِي] دَارِ الْقَرَارِ

همنشینی با بدان دور بدار و به حق رحمتت به خانه آرامش جایم ده، و

بِإِلَهِيَّتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

به پرستیدگی‌ات ای پرستیده جهانیان.

﴿ دعای روز هفدهم ﴾

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ اقْضِ لِي فِيهِ

خدایا مرا در این ماه به سوی کارهای شایسته هدایت فرما،

رمضان کریم

الْحَوائِجَ وَ الآمَالَ يَا مَنْ لا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَ
و حاجتها و آرزوهایم را برآور، ای آنکه نیاز به روشنگری و
السُّؤَالِ يَا عَالِما بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى
پرسش ندارد، ای آگاه به آنچه در سینه جهانیان است بر محمّد و
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ
خاندان پاکش درود فرست

دعای روز هجدهم

اللَّهُمَّ نَبِّهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَ نَوِّرْ فِيهِ قَلْبِي
خدایا مرا در این ماه به برکتهای سحرهایش آگاه کن، و دلم را با
بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَ خُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ
روشنایی انوارش روشنی بخش، و تمام اعضایم را به پیروی آثارش
بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
بگمار، به نروت ای نوربخش دلهای عارفان.

دعای روز نوزدهم

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِيلِي
خدایا در این ماه بهره‌ام را از برکتهایش کامل گردان، و راهم را به
إِلَى خَيْرَاتِهِ وَ لا تَحْرِمْنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ
سوی نیکیهایش هموار نما، و از پذیرفته‌خوبیهایش محرومم مساز،

رمضان کریم

يَا هَادِيا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

ای هدایت کننده به سوی حق آشکار

﴿ دعای روز بیستم ﴾

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجِنَانِ وَ أَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ

خدایا در این ماه درهای بهشتهایت را به رویم باز کن، و درهای آتش

أَبْوَابَ النِّيرَانِ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِتِلاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ

دوزخ را به روزیم بربند، و به تلاوت قرآن موفقم بدار، ای فرو فرستنده

السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

آرامش در دل مؤمنان.

﴿ دعای روز بیست و یکم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلا وَ لا تَجْعَلْ

خدایا در این ماه برای من به سوی خشنودی‌ات دلیلی قرار مده، و

لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلا وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلا وَ

برای شیطان راهی به سوی من قرار مده، و بهشت را منزل و

مَقِيلا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ

آسایشگاهم قرار ده، ای برآورنده حاجات خواهندگان.

رمضان كريم

﴿ دعای روز بیست و دوم ﴾

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَ أَسْكِنِّي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

خدایا در این ماه درهای فضلت را به روی من بگشا، و برکاتت را بر من نازل فرما، و به موجبات خشنودی‌ات موفقم بدار، و در میان بهشتهایت جایم ده، ای برآورنده خواهش درماندگان

﴿ دعای روز بیست و سوم ﴾

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَ امْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ

خدایا در این ماه از گناهانم شست‌وشویم ده، و از عیبها پاکم کن، و دلم را به پرهیزکاری دلها بیازمای، ای نادیده‌گیرنده لغزشهای اهل گناه.

﴿ دعای روز بیست و چهارم ﴾

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَ

خدایا در این ماه آنچه تو را خشنود می‌کند از تو درخواست می‌کنم،

رمضان کریم

أَعُــوذُ بِكَ مِمَّــا يُؤْذِيكَ وَ أَسْــأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ
و از آنچه تو را ناخشنود می‌کند به تو پناه می‌آورم، و از تو در این ماه توفیق
أُطِيعَكَ وَ لا أَعْصِيَكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ
اطاعت و ترک نافرمانی‌ات را خواستارم، ای بخشنده به نیازمندان.

﴿ دعای روز بیست و پنجم ﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبّا لِأَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادِيا لِأَعْدَائِكَ
خدایا مرا در این ماه دلبسته اولیا، و دشمن دشمنانت قرار ده، و آراسته
مُسْتَنّا بِسُنَّةِ خَاتَمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ
به راه و روش خاتم پیامبرانت گردان، ای نگهدارنده دلهای پیامبران

﴿ دعای روز بیست و ششم ﴾

اللَّهُــمَّ اجْعَلْ سَــعْيِي فِيــهِ مَشْــكُورا وَ ذَنْبِي فِيهِ
خدایــا کوششــم را در ایــن مــاه مــورد ســپاس، و گناهم را
مَغْفُورا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولا وَ عَيْبِي فِيهِ مَسْــتُورا يَا
آمرزیــده، و عملــم را پذیرفتــه، و عیبــم را پوشــیده قرار ده،
أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
ای شنواترین شنوایان.

رمضان کریم

﴿ دعای روز بیست و هفتم ﴾

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ صَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ
خدایا در این ماه فضیلت شب قدر را روزی‌ام ساز، و کارهایم را از
مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَ اقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَ حُطَّ عَنِّيَ
سختی به آیانی برگردان، و پوزشهایم را بپذیر، و گناه و بار گران را از
الذَّنْبَ وَ الْوِزْرَ يَا رَءُوفا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ
گرده‌ام بریز، ای مهربان به بندگان شایسته.

﴿ دعای روز بیست و هشتم ﴾

اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَ أَكْرِمْنِي فِيهِ
خدایا بهره‌ام را در این ماه از مستحبات فراوان کن، و مرا با تحقق
بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَ قَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ
درخواستها اکرام فرما، و از میان وسایل وسیله‌ام را به سویت نزدیک
الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لا يَشْغَلُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ
کن، ای که پافشاری اصرارورزان مشغولش نسازد.

﴿ دعای روز بیست و نهم ﴾

اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ
خدایا در این ماه با رحمتت فروگیر و توفیق و خود نگهداری

الْعِصْمَـــةَ وَ طَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِـــبِ التُّهَمَةِ يَا رَحِيما
نصيبــم كن، و از تيرگيهـــاى تهمت دلم را پاك گـــردان، اى مهربان به
بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
بندگان با ايمان.

﴿دعای روز سی‌ام﴾

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّـــكْرِ وَ الْقَبُولِ عَلَى مَا
خدايـــا روزه‌ام را در اين ماه، بر پايه آنچه تو و پيامبر آن را می‌پســـندد
تَرْضَاهُ وَ يَرْضَاهُ الرَّسُـــولُ مُحْكَمَـــةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ
مورد سپاس و پذيرش قرار ده، درحالی‌كه فروعش بر اصولش استوار
بِحَقِّ سَـــيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِـــهِ الطَّاهِرِيـــنَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
باشد، به حق ســـرورمان محمّد و اهل بيت پاكش، و سپاس خدای را
رَبِّ الْعَالَمِينَ.
پروردگار جهانيان.

نمازهای شب‌های ماه رمضان

مرحوم «علاّمه مجلسی» در فصل آخر از اعمال ماه رمضان در کتاب «زادالمعاد»، نماز شب های ماه رمضان را چنین بیان می‌کند: (و با توجّه به این که بهترین اعمال، در ماه مبارك، نماز و قرآن اســت و این نمازها در بردارنده بســیاری از سوره های قرآن است، هرکس هر چند شب را بخواند غنیمت است).

شـــب اوّل: چهار رکعت؛ هر رکعت بعد از ســوره حمد پانزده مرتبه سوره توحید.

شب دوم: چهار رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد بیست مرتبه سوره إنَّا أنزلناه.

شـــب ســـوم: ده رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره توحید.

شـــب چهارم: هشـــت رکعت؛ در هر رکعت بعد از سوره حمد بیست مرتبه سوره إنّا أنزلناه.

شب پنجم: دو رکعت؛ در هر رکعت، سوره حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید؛ بعد از ســلامِ نماز، صد مرتبه بگوید: اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد.

شـــب ششـــم: چهار رکعت و در هر رکعت سوره حمد و سوره ملك.

شـــب هفتم: چهار رکعت؛ در هر رکعت ســـوره حمد و سیزده مرتبه سوره إنّا أنزلناه.

شب هشـــتم: دو رکعت؛ در هر رکعت ســـوره حمد و ده مرتبه ســـوره توحید و پس از ســـلام نماز، هزار مرتبه بگوید: سبحان اللّه.

شب نهم: شـــش رکعت میان نماز مغرب و عشا؛ در هر رکعت سوره حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و پس از اتمام نماز، پنجاه مرتبه بگوید: اَللّهمّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد.

شب دهم: بیست رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره توحید.

شب یازدهم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره کوثر.

شب دوازدهم: هشت رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره إنّا أنزلناه.

شب سیزدهم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

شب چهاردهم: شش رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سی مرتبه سوره إذا زُلزِلَت.

شب پانزدهم: چهار رکعت؛ در دو رکعت اوّل بعد از سوره حمد، صد مرتبه سوره توحید، و در دو رکعت دیگر، بعد از سوره حمد، پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب شانزدهم: دوازده رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و دوازده مرتبه سوره تکاثر.

شب هفدهم: دو رکعت؛ در رکعت اوّل، سوره حمد و هر سوره ای که خواست بخواند و در رکعت دوم، سوره حمد و صد مرتبه

سوره توحید و بعد از سلام نیز صد مرتبه بگوید: لا إلهَ اِلاَّ اللّهُ.

شب هجدهم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست و پنج مرتبه سوره کوثر.

شب نوزدهم: پنجاه رکعت؛ با سوره حمد، و پنجاه مرتبه سوره إذا زلزلت.

مرحوم «علاّمه مجلســی» می‌گوید: ظاهراً مراد آن اســت که در هر رکعت یك مرتبه این ســوره را بخواند؛ زیرا در یك شب خواندن دوهزار و پانصد مرتبه سوره «اذا زلزلت» دشوار خواهد بود.

شــبهای بیستم تا بیست و چهارم: در هر یك از این شب ها، هشت رکعت نماز بخواند که پس از حمد، هر سوره ای خواست می‌خواند.

شــب بیست و پنجم: هشــت رکعت نماز؛ در هر رکعت سوره حمد، و ده مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و ششم: هشت رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و صد مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و هفتم: چهار رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و سوره ملك را بخواند و اگر نتوانست، بیست و پنج مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب بیست و هشتم: شش رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و صد مرتبه آیة الکرسی، صد مرتبه سوره توحید و صد مرتبه سوره کوثر را بخواند و پس از پایان نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

مرحوم حاج شیخ عباس قمی می‌نویسد: مطابق آنچه که من یافتم بجای صد مرتبه، ده مرتبه آمده است. (که همین مناسب تر به نظر می‌رسد).

شب بیست و نهم: دو رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره توحید را بخواند.

شب سی ام: دوازده رکعت؛ در هر رکعت سوره حمد، و بیست مرتبه سوره توحید را بخواند و پس از پایان نماز، صد مرتبه صلوات بفرستد.

یادآوری: این نمازها هر دو رکعت به یك ســـلام است.(۲) و همان گونه که گفته شـــد اگر تمام آنها را نتواند بجـــا آورد، هر مقدار که می‌تواند بجا آورد، خوب است.

دعای سحــر

دعای عظیم الشأنی را که از حضرت رضا علیه السّلام روایت شده بخواند، آن حضرت فرموده است: این دعا دعایی است که امام باقر علیه السّلام در سحرهای ماه رمضان می‌خواندند:

اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِــنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَــاهُ وَ كُلُّ
خدایا از تو درخواست می کنم به حق زیباترین مرتبه از زیبایی ات، و همه مراتب
بَهَائِــكَ بَهِــيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِبَهَائِــكَ كُلِّهِ
زیبایی ات زیباست، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب زیبایی ات.
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِــنْ جَمَالِــكَ بِأَجْمَلِهِ وَ كُلُّ
خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مرتبه از جمالت، و همه مراتب
جَمَالِــكَ جَمِيــلٌ اللَّهُمَّ إِنِّــي أَسْــأَلُكَ بِجَمَالِكَ
جمال تو نیکوست، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب جمالت.
كُلِّــهِ اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِنْ جَلالِــكَ بِأَجَلِّهِ وَ
خدا از تو درخواست می کنم به حق برجسته ترین مرتبه از جلالت، و همه مراتب
كُلُّ جَلالِــكَ جَلِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِجَلالِكَ
جلال تو برجسته اســت خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب
كُلِّــهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِــكَ بِأَعْظَمِهَا
جلالت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق بالاترین مرتبه از عظمتت، و همه

رمضان کریم

وَ كُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مراتب عظمتت عظیم است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب
بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ
عظمتت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق نورانی ترین مرتبه از نورت، و همه
بِأَنْوَرِهِ وَ كُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مراتب نور تو نورانی است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب
بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
نورت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق گسترده تری مرتبه از رحمتت، و
بِأَوْسَعِهَا وَ كُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
همه مراتب رحمتت گسترده است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه
أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
مراتب رحمتت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق کامل ترین مرتبه از مراتب
كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَ كُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اللَّهُمَّ
کلمات، و همه مراتب کلماتت کامل است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
همه مراتب کلماتت خدایا از تو درخواست می کنم به حق کامل ترین مرتبه از
مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَ كُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اللَّهُمَّ
کمالت و همه مراتب کمالت کامل است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق

رمضان کریم

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
همه مراتب کمالت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق بزرگ ترین مرتبه از
مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَ كُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ
نامهایت، و همه مراتب نامهایت بزرگ است، خدایا از تو درخواست می کنم به
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
حق همه مراتب نامهایت خدایا از تو درخواست می کنم به حق عزیزترین مرتبه
أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَ كُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ
از عزّتت و همه مراتب عزّتت عزیز است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
همه مراتب عزتت خدایا از تو درخواست میکنم به حق نافذترین مرتبه ارادهات و
أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَ كُلُّ مَشِيَّتِكَ
همه مراتب ارادهات نافذ است خدایا از تو درخواست میکنم به حق همه مراتب
مَاضِيَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا
ارادهات خدایا از تو درخواست میکنم به حق قدرتت که بر همه موجودات احاطه
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي
دارد و همه قدرتت بر تمام موجودات احاطه دارد خدایا از تو درخواست می کنم
اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلُّ قُدْرَتِكَ
به حق همه مراتب قدرتت، خدایا از تو درخواست می کنم به حق نافذترین مرتبه

رمضان کریم

مُسْــتَطِيلَةٌ اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِقُدْرَتِــكَ كُلِّهَا

از مراتب علمت و همه مراتب علمت نافذ است، خدایا از تو درخواست می کنم

اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِــنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَــذِهِ وَ كُلُّ

به حق همه مراتب علمت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق پسندیده ترین

عِلْمِكَ نَافِذٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ

مرتبه از گفتارت، و همه مراتب گفتار تو پسندیده است خدایا از تو درخواست

إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِنْ قَوْلِــكَ بِأَرْضَــاهُ وَ كُلُّ قَوْلِكَ

می کنم به حق همه مراتب گفتارت، خدایا از تو درخواســت می کنم به حق

رَضِيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي

محبوبترین مرتبه از خواستههایت نزد تو، و همه مراتب خواستههایت محبوب

أَسْــأَلُكَ مِنْ مَسَــائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْــكَ وَ كُلُّهَا [وَ

است خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب خواستههایت خدایا از

كُلُّ مَسَــائِلِكَ] إِلَيْكَ حَبِيبَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ

تو درخواست می کنم به حق شریف ترین مرتبه از شرفت، و همه مراتب شرف تو

بِمَسَــائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ مِنْ شَــرَفِكَ

شریف است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب شرفت. خدایا از

بِأَشْرَفِهِ وَ كُلُّ شَرَفِكَ شَــرِيفٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

تو درخواست می کنم به حق پایدارترین مرتبه از سلطنتت و همه مراتب سلطنت

رمضان کریم

بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ

تو پایدار است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق مراتب سلطنتت. خدایا از

بِأَدْوَمِهِ وَ كُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

تو درخواست می کنم به حق با افتخارترین مرتبه از فرمانروایی ات و همه مراتب

بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ

فرمانروایی ات با افتخار است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب

بِأَفْخَرِهِ وَ كُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

فرمانروایی ات. خدایا از تو درخواست می کنم به حق برترین مرتبه از برتری ات

بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ

و همه مراتب برتری ات برتر است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه

بِأَعْلاهُ وَ كُلُّ عُلُوِّكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

مراتب برتری ات. خدایا از تو درخواست می کنم به حق دیرینه ترین مرتبه از

بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ

کرمت، و همه مراتب کرمت دیرینه است، خدایا از تو درخواست می کنم به حق

وَ كُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ

همه مراتب کرمت. خدایا از تو درخواست می کنم به حق گرامی ترین مرتبه از

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَ كُلُّ

نشانه هایت، و همه مراتب نشانه هایت گرامی است. خدایا از تو درخواست

رمضان کریم

آيَاتِــكَ كَرِيمَةٌ اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا

می‌کنم به حق همه مراتب نشانه‌هایت. خدایا از تو درخواست می‌کنم

اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّــأْنِ وَ

بــه حق آنچه از جاه و جبروت که در آنی، و از تو می‌خواهم به حق هر

الْجَبَرُوتِ وَ أَسْــأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَ جَبَرُوتٍ

جاه به تنهایی و به حق هر جبروت به تنهایی، خدایا از تو درخواســت

وَحْدَهَــا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ بِمَــا تُجِيبُنِي [بِهِ]

می‌کنــم به حق آنچــه اجابت می‌کنی مــرا به آن هنگامــی که از تو

حِينَ أَسْــأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ.

درخواست می‌کنم پس مرا اجابت کن ای خدا.

آنگاه هر حاجت که داری از خدا بخواه، که به یقین برآورده خواهد شد.

دعای ابوحمزه ثمالی

در کتاب «مصباح» شـیخ طوسـی به نقل از ابو حمزه ثمالی آمده اسـت که حضرت امام زین العابدین علیه السّـلام در ماه رمضان بیشتر شـب را به نماز می‌ایستاد و چون سحر می‌رسید این دعا را می‌خواند:

إِلَهِـي لا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَ لا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ
خدایا مرا به کیفرت ادب منما، و با نقشه‌ای با من نیرنگ مکن، پروردگارا

مِنْ أَيْنَ لِـيَ الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَ لا يُوجَـدُ إِلا مِنْ عِنْدِكَ
از کجا برایم خیری هسـت، درحالی‌که جز نزد تو یافت نمی‌شـود، و از

وَ مِـنْ أَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَ لا تُسْـتَطَاعُ إِلا بِكَ لا الَّذِي
کجا برایم نجاتی اسـت، درحالی‌که جز به تـو فراهم نمی‌گردد، نه آن‌که

أَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ لا الَّذِي أَسَاءَ
نیکی کرد از کمك و رحمتت بی‌نیاز شـد، و نه آن‌کـه بدی کرد و بر تو

وَ اجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَ لَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا
گستاخی روا داشت، و تو را خشـنود نساخت از عرصه قدرتت بیرون

رَبِّ يَا رَبِّ آنقدر بگوید تا نفس قطع گردد.
رفت. پروردگارا، پروردگارا، پروردگارا....

بِكَ عَرَفْتُكَ وَ أَنْـتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَ دَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَ
تو را به تو شناختم، و تو مرا بر هستی خود راهنمایی فرمودی، و به سوی
لَـوْ لا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَـا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّـذِي أَدْعُوهُ
خود خواندی، و اگر راهنمایی تو نبود، من نمیدانستم تو که هستی؟، سپاس
فَيُجِيبُنِي وَ إِنْ كُنْتُ بَطِيئا حِينَ يَدْعُونِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
خدای را که می‌خوانمش و او جوابم را می‌دهد، گرچه سستی می‌کنم
الَّـذِي أَسْـأَلُهُ فَيُعْطِينِـي وَ إِنْ كُنْـتُ بَخِيلا حِينَ
گاهی که او مرا می‌خواند، و سپاس خدای را که از او درخواست می‌کنم
يَسْـتَقْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أُنَادِيهِ كُلَّمَا شِـئْتُ
و او به من عطا می‌نماید، گرچه بخل می‌ورزم هنگامی که از من قرض
لِحَاجَتِي وَ أَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِـئْتُ لِسِـرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ
بخواهد، و سپاس خدای را که هرگاه خواهم برای رفع حاجتم صدایش
فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لا أَدْعُو غَيْرَهُ
کنم، و هرجا که خواهم برای رازونیاز با او بی‌پرده خلوت کنم و او حاجتم
وَ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْـتَجِبْ لِي دُعَائِي ، وَ الْحَمْدُ
را برآورد، سپاس خدای را که غیر او را نمی‌خوانم، که اگر غیر او را
لِلَّهِ الَّـذِي لا أَرْجُو غَيْرَهُ وَ لَوْ رَجَـوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ
می‌خواندم دعایم را مستجاب نمی‌کرد، و سپاس خدای را که به غیر او

رمضان کریم

رَجَائِــي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ
امید نبندم، که اگر جز به او امید می‌بســتم ناامیدم می‌نمود، و ســپاس
يَكِلْنِــي إِلَى النَّــاسِ فَيُهِينُونِي وَ الْحَمْــدُ لِلَّهِ الَّذِي
خدای را که مرا بخویش وا گذاشــت، ازاین‌رو اکرامم نمود، و به مردم وا
تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَ هُــوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْلُمُ
نگذاشــت تا مرا خوار کنند، و ســپاس خــدای را که با من دوســتی
عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي
ورزید، درحالی‌که از من بی‌نیاز اســت، و ســپاس خــدای را که بر من
وَ أَحَقُّ بِحَمْدِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُــبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ
بردباری می‌کند تا آنجاکه گویی مرا گناهی نیست! پروردگارم ستوده‌ترین
مُشْــرَعَةً وَ مَنَاهِــلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ [لَدَيْــكَ] مُتْرَعَةً وَ
موجود نزد من بوده و به ســتایش من ســزاوارتر است. خدایا راههای
الاسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَّلَكَ مُبَاحَةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ
درخواست حاجتهایم را به جانب تو باز می‌یابم، و آبشخورهای امید را
إِلَيْــكَ لِلصَّارِخِيــنَ مَفْتُوحَــةً وَ أَعْلَمُ أَنَّــكَ لِلرَّاجِي
نزد تو پر می‌بینم، و یاری خواســتن از فضل بــرای آن‌که تو را آرزو کرد
[لِلرَّاجِينَ] بِمَوْضِعِ إِجَابَــةٍ وَ لِلْمَلْهُوفِينَ [لِلْمَلْهُوفِ]
بی‌مانع می‌بینم، و درهای دعا را برای فریاد کنندگان گشوده می‌نگرم، و

رمضان کریم

بِمَرْصَــدِ إِغَاثَةٍ وَ أَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَــى جُودِكَ وَ الرِّضَا
می‌دانم که تو برای امیدواران در جایگاه اجابتی، و برای دل سوختگان در
بِقَضَائِكَ عِوَضا مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنْدُوحَةً عَمَّا فِي
کمین‌گاه فریادرســی، و به یقین در اشــتیاق به جودت، و خشنودی به
أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَ أَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَ
قضایت جایگزینی از منع بخیلان اســت، و گشایشی از آنچه در دست
أَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَــنْ خَلْقِكَ إِلا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ
ثروت‌اندوزان، و همانا مسافر به سوی تو مسافتش نزدیك است، و تو از
[الآمَــالُ] دُونَــكَ وَ قَدْ قَصَــدْتُ إِلَيْــكَ بِطَلِبَتِي، وَ
آفریدگانــت هرگز در پرده نیســتی، جز اینکه کردارشــان آنــان را از تو
تَوَجَّهْتُ إِلَيْــكَ بِحَاجَتِي وَ جَعَلْتُ بِكَ اسْــتِغَاثَتِي وَ
محجوب نماید، من با درخواستم آهنگ تو کردم و با حاجتم روی به تو
بِدُعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لاسْتِمَاعِكَ مِنِّي
آوردم، نیاز خواهی‌ام را به پیشــگاه تو قرار دادم، و خواندت را دست‌آویز
وَ لا اسْــتِيجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِثِقَتِــي بِكَرَمِكَ وَ
خویش نمودم بی‌آنکه مســتحق شنیدن خواهشم، و شایسته گذشت از
سُــكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْــدِكَ وَ لَجَئِي إِلَــى الْإِيمَانِ
من باشی، بلکه برای اطمینان به کرمت، و آرامش به درستی وعده‌ات، و

رمضان کریم

بِتَوْحِيدِكَ وَ يَقِينِي [وَ ثِقَتِي] بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لا رَبَّ
پناه‌جستن به ایمان به یگانگی‌ات و یقین به معرفتت که مرا پروردگاری

لِي غَيْرُكَ وَ لا إِلَهَ [لِي] إِلا أَنْتَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ
جز تو نیست، و معبودی جز تو نیست، یگانه و بی‌شریکی. خدایا تو

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ
گفتی و گفتارت بر حق، و وعده‌ات درست است] فرمودی: [از فضل

[الصِّدْقُ] وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
خدا بخواهید که خدا به شما مهربان است، ای آقای من در شأن تو این

رَحِيما وَ لَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ
نیست که دستور به درخواست دهی و از بخشش خودداری کنی، تو با

وَ تَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ
عطاهایت بر اهل مملکتت بسیار کریمی، و بر آنان با محبّت و رأفت

مَمْلَكَتِكَ وَ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ [بِحُسْنِ
بسیار احسان کننده‌ای. خدایا مرا در کودکی در میان نعمتها و احسانت

نِعْمَتِكَ] إِلَهِي رَبَّيْتَنِي فِي نِعَمِكَ وَ إِحْسَانِكَ صَغِيرا وَ
پروریدی، و در بزرگسالی نامم را بلند آوازه ساختی، ای آن‌که مرا در دنیا

نَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيرا فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ
به احسان و فضل نعمتهایش پرورید و برایم در آخرت به گذشت و

رمضان کریم

وَ تَفَضُّلِهِ [بِفَضْلِهِ] وَ نِعَمِهِ وَ أَشَارَ لِي فِي الآخِرَةِ إِلَى
کرمش اشاره نمود، ای مولای من معرفتم راهنمایم به سوی تو، و عشقم
عَفْوِهِ وَ كَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلايَ دَلِيلِي [دَلَّتْنِي]
به تو واسطه‌ام به پیشگاه توست، من از دلیلم به دلالت تو مطمئن، و از
عَلَيْكَ وَ حُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَ أَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي
واسطه‌ام به شفاعت تو در آرامشم، ای آقایم تو را به زبانی می‌خوانم که
بِدَلالَتِكَ وَ سَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا
گناهش او را ناگویا نموده، و با دلی با تو مناجات می‌کنم که جرمش او
سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ أُنَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ
را هلاك ساخته، تو را می‌خوانم ای پروردگارم در حال هراس و اشتیاق
أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبا رَاغِبا رَاجِيا خَائِفا
و امید و بیم، مولای من هرگاه گناهانم را می‌بینم بی‌تاب می‌گردم، و هرگاه
إِذَا رَأَيْتُ مَوْلايَ ذُنُوبِي فَزِعْتُ وَ إِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ
کرمت را مشاهده می‌کنم، به طمع می‌افتم، پس اگر از من درگذری
طَمِعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ [غَفَرْتَ] فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَ إِنْ عَذَّبْتَ
بهترین رحم‌کننده‌ای، و اگر عذاب کنی ستم نکرده‌ای، خدایا حجّت من
فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ
در گستاخی بر درخواست از تو، با ارتکاب آنچه از آن کراهت داری جود

رمضان کریم

مَــعَ إِتْيَانِي مَا تَكْــرَهُ جُودُكَ وَ كَرَمُــكَ وَ عُدَّتِي فِي
و کرم توســت، و ذخیره‌ام در سختیها با کمی حیا همانا رأفت و رحمت
شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَائِي رَأْفَتُكَ وَ رَحْمَتُكَ وَ قَدْ رَجَوْتُ
توســت، و امیدم بر ان اســت که بین حجّت و ذخیره‌ام آرزویم را نومید
أَنْ لا تَخِيبَ بَيْنَ ذَيْــنِ وَ ذَيْنِ مُنْيَتِي فَحَقِّقْ رَجَائِي وَ
نکنی، پس امیدم را تحقق بخش، و دعایم را بشنو، ای بهترین کسی که
اسْــمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ
خواننده‌ای او را خوانده، و برترین کسی که امیدواری به او امید بسته، ای
رَاجٍ عَظُمَ يَا سَــيِّدِي أَمَلِي وَ سَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ
آقایً من آرزویم بزرگ شده، و کردارم زشت گشته، پس به اندازه آرزیم از
عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَ لا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْــوَإِ عَمَلِي فَإِنَّ
عفوت به من ببخش، و به زشــت‌ترین کردارم مرا ســرزنش مکن، زیرا
كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَ حِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ
کرمت برتر از کیفر گنهــکاران و بردباریت بزرگتر از مکافات تبهکاران
مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِيــنَ ، وَ أَنَا يَا سَــيِّدِي عَائِذٌ بِفَضْلِكَ
اســت، و من ای آقایم پناهنده به فضل توام، گریزان از تو به سوی توام،
هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ
خواستار تحقق چیزی هستم که وعده کردی، و آن گذشت تو از کسی که

أَحْسَـــنَ بِكَ ظَنّا وَ مَا أَنَا يَا رَبِّ وَ مَـــا خَطَرِي هَبْنِي
گمانش را به تو نیکو کرده، چه هســـتم من ای پروردگارم، و اهمیت من
بِفَضْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيْ رَبِّ جَلِّلْنِي بِسَتْرِكَ
چیســـت؟ بـــه فضلـــت مـــرا ببخش، و بـــه گذشـــتت بر مـــن صدقه
وَ اعْـــفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِـــكَ فَلَوِ اطَّلَعَ الْيَوْمَ
بخش، پروردگارا مرا به پرده پوشی‌ات بپوشان، و از توبیخم به کرم ذاتت
عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ وَ لَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ
درگذر، اگر امروز جز تو بر گناهم آگاه می‌شد، آن را انجام نمی‌دادم، و اگر
لاجْتَنَبْتُهُ لا لِأَنَّـــكَ أَهْوَنُ النَّاظِرِيـــنَ [إِلَيَ] وَ أَخَفُّ
از زود رسیدن عقوبت می‌ترسیدم، از آن دوری می‌کردم، گناهم نه به این
الْمُطَّلِعِيـــنَ [عَلَيَ] بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّـــاتِرِينَ وَ
خاطر بود که تو ســـبک‌ترین بینندگانـــی و بی‌مقدارترین آگاهان، بلکه
أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ ،سَـــتَّارُ الْعُيُوبِ
پـــروردگارا از این جهت بود که تـــو بهترین پرده‌پوشـــی، و حاکم‌ترین
غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلامُ الْغُيُوبِ تَسْـــتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَ
حاکمان، و کریم‌ترین کریمانی، پوشـــنده عیبها، آمرزنده گناهان، دانای
تُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْـــدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ
نهانها، گنـــاه را با کرمت می‌پوشـــانی، و کیفر با بردبـــاری‌ات به تاخیر

رمضان کریم

عِلْمِكَ وَ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ يَحْمِلُنِي وَ يُجَرِّئُنِي
می‌افکنی، سپاس تو را سزاست بر بردباری‌ات پس از انکه دانستی، و بر
عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ عَنِّي وَ يَدْعُونِي إِلَى قِلَّةِ
گذشتت پس از آنکه توانستی، بردباری‌ات مرا به جانب گناه می‌کشد و
الْحَيَاءِ سَتْرُكَ عَلَيَّ وَ يُسْرِعُنِي إِلَى التَّوَثُّبِ عَلَى
بر نافرمانی‌ات جرأت می‌دهد، پرده‌پوشی‌ات بر من مرا به کم‌حیایی
مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ عَظِيمِ عَفْوِكَ يَا
می‌خواند، و شناختم از رحمت گسترده و بزرگی عفوت، به من در تاختن
حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ
بر محرّماتت سرعت می‌دهد! ای شکیبا، ای گرامی، ای زنده، ای ای به
التَّوْبِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَيْنَ سَتْرُكَ
خود پاینده، ای آمرزگار، ای توبه پذیر، ای بزرگ نعمت، ای دیرینه
الْجَمِيلُ أَيْنَ عَفْوُكَ الْجَلِيلُ أَيْنَ فَرَجُكَ الْقَرِيبُ أَيْنَ
احسان، پرده‌پوشی زیبایت کجاست، گذشت بزرگت کجاست، گشایش
غِيَاثُكَ السَّرِيعُ أَيْنَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ أَيْنَ عَطَايَاكَ
نزدیکت کجاست، فریادرسی زودت کجاست، رحمت گسترده‌ات
الْفَاضِلَةُ أَيْنَ مَوَاهِبُكَ الْهَنِيئَةُ أَيْنَ صَنَائِعُكَ السَّنِيَّةُ
کجاست، عطاهای برترت کجاست، موهبتهای گوارایت

رمضان کریم

أَيْنَ فَضْلُكَ الْعَظِيمُ أَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيمُ أَيْنَ إِحْسَانُكَ
کجاست، جایزه‌های شایانت کجاست، فضل بزرگت کجاست، عطای
الْقَدِيمُ أَيْنَ كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ بِهِ [وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ]
عظیمت کجاست، احسان دیرینه‌ات کجاست، کرمت کجاست، ای
فَاسْتَنْقِذْنِي وَ بِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ،
کریم، به حق کرمت و «به محمّد و خاندان محمّد» مرا رهایی بخش، و به
يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ أَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
رحمتت مرا خلاص کن، ای نیکوکار، ای زیباکار، ای نعمت‌ده، ای
عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ
فزونی‌بخش، من آن نیستم که در رهایی از کیفرت بر اعمالمان تکیه
أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ بِالْإِحْسَانِ نِعَما وَ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ
کنم، بلکه به احسانت بر ما اعتماد دارم، چرا که تو اهل تقوا و مغفرتی، از
كَرَما فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ أَ جَمِيلَ مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحَ مَا
باب نعمت‌دهی ابتدای به احسان می‌کنی، و از جهت کرم از گناه در
تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ مَا أَبْلَيْتَ وَ أَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرَ مَا مِنْهُ
می‌گذری، پس نمی‌دانم از چه سپاس گویم، از زیبایی که می‌گسترانی، یا
نَجَّيْتَ وَ عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَ يَا قُرَّةَ
کار زشتی که می‌پوشانی، یا بزرگ آزمونی که آزمودی و شایسته نیکی

رمضان کریم

عَيْنِ مَنْ لاذَ بِكَ وَ انْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ، وَ نَحْنُ
نمودی، یا آن همه مشکلی که مرا از آن رهانیدی، و سلامت کامل

الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ
بخشیدی؟! ای محبوب آن که به تو دوستی ورزید، ای نور چشم کسی که

مَا عِنْدَكَ وَ أَيُّ جَهْلٍ يَا رَبِّ لا يَسَعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيُّ
به تو پناه آورد و برای رسیدن به تو از دیگران گسست، تو نیکوکاری و ما

زَمَانٍ أَطْوَلُ مِنْ أَنَاتِكَ وَ مَا قَدْرُ أَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ
بدکارانیم، به زیبایی آنچه نزد توست، از زشتی آنچه پیش ماست

نِعَمِكَ وَ كَيْفَ نَسْتَكْثِرُ أَعْمَالا نُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ
درگذر، پروردگارا کدام جهلی است که جود تو گنجایش آن را نداشته

[كَرَامَتَكَ] بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ
باشد، و کدام زمان طولانی‌تر از مهلت دادن توست، در کنار نعمتهایت

مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ
ارزش اعمال ما چیست، چگونه اعمال خود را بسیار انگاریم، تا با آنها با

فَوَ عِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي [انْتَهَرْتَنِي] مَا بَرِحْتُ
کرمت برابری کنیم، بلکه چگونه بر گنهکاران تنگ شود آنچه از رحمتت

مِنْ بَابِكَ وَ لا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنَ
شاملشان شده؟، ای گسترده آمرزش، ای گشاده‌دست به رحمت، ای

رمضان کریم

الْمَعْرِفَةِ بِجُـــودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَـــاءُ
آقای من به عزّت سوگند، اگر مرا برانی از درگاهت دور نخواهم شد، و از
تُعَذِّبُ مَنْ تَشَـــاءُ بِمَا تَشَـــاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ
چاپلوسی و تملق نسبت به تو دست نخواهم کشید، به خاطر شناختی که
تَشَاءُ بِمَا تَشَـــاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لا تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَ لا
به جود و کرمت پیـــدا کرده‌ام، تو انجام دهی آنچه را که خواهی، هرکه را
تُنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَ لا تُشَـــارَكُ فِي أَمْرِكَ، وَ لا تُضَادُّ
بخواهـــی عـــذاب می‌کنی به هرچه کـــه بخواهی و به هـــر صورتی که
فِي حُكْمِـــكَ وَ لا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ
بخواهـــی، و رحم می‌کنی هرکه را بخواهی، به هرچه که بخواهی و به هر
الْخَلْـــقُ وَ الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّـــهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا
کیفیت که بخواهی، از آنچه کنی بازخواست نشوی، و در فرمانروایی‌ات
مَقَامُ مَنْ لاذَ بِكَ وَ اسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَ أَلِفَ إِحْسَانَكَ وَ
نزاع در نگیرد، و کســـی در کارت شریکت نگردد، و در داوری‌ات با تو
نِعَمَكَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَ لا يَنْقُصُ
هماورد نشود، و در تدبیرت احدی بر تو اعتراض نکند، آفرینش و فرمان
فَضْلُكَ وَ لا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَ قَـــدْ تَوَثَّقْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ
توراست، منزّه است خدا پروردگار جهانیان، پروردگارا این است جایگاه

رَمضان کریم

الْقَدِيمِ وَ الْفَضْلِ الْعَظِيمِ، وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَ فَتَرَاكَ
کسی که به پناهت آمد، و به کرمت پناهنده گشت، و به احسان و
[تُرَاكَ] يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُخَيِّبُ آمَالَنَا كَلا يَا
نعمتهایت الفت جست، تو یی آن سخاوتمندی که گذشتت به تنگی
كَرِيمُ فَلَيْسَ هَذَا ظَنَّنَا بِكَ وَ لا هَذَا فِيكَ طَمَعَنَا يَا رَبِّ
نمی‌رسد، و احسانت کاهش نمی‌پذیرد، و رحمتت کم نمی‌شود، و به
إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلا طَوِيلا كَثِيرا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً
یقین از چشم‌پوشی دیرینت، و فضل بزرگت، و رحمت گسترده‌ات
عَظِيما عَصَيْنَاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَ
اعتماد نمودیم، آیا ممکن است پروردگارا برخلاف گمانهای ما به خویش
دَعَوْنَاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا
رفتار کنی، یا آرزوهایمان را نسبت به رحمتت نومید سازی هرگز ای
مَوْلانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَكِنْ عِلْمُكَ
بزرگوار، چنین گمانی به تو نیست، و طمع ما درباره تو این چنین
فِينَا وَ عِلْمُنَا بِأَنَّكَ لا تَصْرِفُنَا عَنْكَ وَ إِنْ كُنَّا غَيْرَ
نمی‌باشد، پروردگارا، ما را درباره تو آرزوی طولانی بسیاری است، ما را
مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَ
در حق تو امید بزرگی است، از تو نافرمانی کردیم و حال آنکه امیدواریم

رمضان کریم

عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ ، فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ
گناه را بر ما بپوشانی، و تو را خواندیم، و امیدواریم که بر ما اجابت

أَهْلُهُ وَ جُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ
کنی، مولای ما امیدمان را تحقق بخش، ما دانستیم که با کردارمان

بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَ بِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنَا وَ بِنِعْمَتِكَ [فِي
سزاوار چه خواهیم بود، ولی دانش تو درباره ما، و آگاهی ما به اینکه ما

نِعَمِكَ] أَصْبَحْنَا وَ أَمْسَيْنَا ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ
را از درگاهت نمیرانی، گرچه ما سزاوار رحمتت نیستیم ولی تو شایسته

اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ نَتُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَ
آنی که بر ما و بر گنهکاران به فضل گسترده‌ات جود کنی، پس آنگونه که

نُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَيْكَ
شایسته آنی بر ما منّت گذار، و بر ما جود کن، که ما نیازمند به عطای

صَاعِدٌ وَ لَمْ يَزَلْ وَ لا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ [عَنَّا]
توییم، ای آمرزگار، به نور تو هدایت شدیم، و به فضل تو بی‌نیاز گشتیم، و

بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعَمِكَ وَ
به نعمتت بامداد نمودیم و شامگاه کردیم، گناهان ما پیش روی

تَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِآلائِكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَ أَعْظَمَكَ
توست، خدایا از گناهانمان از تو آمرزش می‌خواهیم، و به سوی تو باز

رمضان کریم

وَ أَكْرَمَكَ، مُبْدِئا وَ مُعِيدا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ جَلَّ
می‌گردیم، تو با نعمتها به ما مهر می‌ورزی و ما با گناهان با تو مقابله

ثَنَاؤُكَ وَ كَرُمَ صَنَائِعُكَ وَ فِعَالُكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ
می‌کنیم، خیرت به سوی ما سرازیر است، و بدی ما به سوی تو بالا

فَضْلا وَ أَعْظَمُ حِلْما مِنْ أَنْ تُقَايِسَنِي بِفِعْلِي وَ
می‌آید، همواره فرشته کریمی، از ما کردار زشت به جانب تو می‌آید، و این

خَطِيئَتِي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي.
امر مانع نمی‌شود از اینکه ما را با نعمتهایت فراگیری، و به عطاهای

اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ أَعِذْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ أَجِرْنَا مِنْ
برجسته‌ات بر ما تفضّل نمایی، منزّهی تو، چه بردبار و بزرگ و کریمی،

عَذَابِكَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ
آغاز کننده به نیکی و تکرار کننده آنی، نامهایت مقدس، و ثنایت عظیم، و

وَ ارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَ
رفتارها و کردارهایت کریمانه است، خدایا، فضلت گسترده‌تر، و

رَحْمَتُكَ وَ مَغْفِرَتُكَ وَ رِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا به کردار ناپسند و خطاکاری‌ام

إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَ ارْزُقْنَا عَمَلا بِطَاعَتِكَ وَ تَوَفَّنَا
بسنجی، پس گذشت نما، گذشت نما، گذشت نما، آقای من، آقای

رَمَضان کَریم

عَلَى مِلَّتِكَ وَ سُــنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ
من،آقای من. ما را به ذکرت مشــغول کن،و از خشــمت پناه ده،و از
اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِـدَيَّ وَ ارْحَمْهُمَا كَمَــا رَبَّيَانِي صَغِيرا
عذابت نجات بخش،و از مواهبــت روزی کن،و از فضلت بر ما انعام
اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانا وَ بِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانا ، اللَّهُمَّ
فرما،و زیارت خانه‌ات، و زیارت مرقد پیامبرت را روزی ما کن،صلوات
اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ
و رحمــت و مغفرت و رضوانت بــر پیامبر و خاندانــش، تو نزدیک و
وَ تَابِــعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ [فِي الْخَيْرَاتِ] اللَّهُمَّ
جواب‌دهنده هستی،عمل به طاعتت را روزی ما گردان،و ما را بر دینت
اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَــاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَكَرِنَا وَ أُنْثَانَا
و بر روش پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش)بمیران.خدایا من و پدر
[إِنَاثِنَــا] صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَــا حُرِّنَــا وَ مَمْلُوكِنَا كَذَبَ
و مــادرم را بیامرز و به هر دو آنها رحــم کن، چنان‌که مرا به گاه کودکی
الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلالا بَعِيدا وَ خَسِرُوا خُسْرَانا
پروردند، احسان هردو را به احسان،و بدیهایشان را به آمرزش پاداش ده.
مُبِينــا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اخْتِمْ لِي
خدایا مردان و زنان مؤمن را بیامرز، چه زنده و چه مرده آنها را،و بین ما

رمضان کریم

بِخَيْرٍ وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ لا
و آنان با نیکیها پیوند ده. خدایا بیامرز زنده و مرده ما را، حاضر و غائب

تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لا يَرْحَمُنِي وَ اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً
ما را، مرد زن ما را، کوچك و بزرگ ما را، آزاد و غیر آزاد ما را، برگشتگان

بَاقِيَةً، وَ لا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ
از خدا دروغ گفتند، و گمراه شدند گمراهی دوری، و زیان کردند، زیانی

ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقا وَاسِعا حَلالا طَيِّبا اللَّهُمَّ
آشکار. خدایا بر محمّد و خاندان محمّد درود فرست، و برایم ختم به

احْرُسْنِي بِحَرَاسَتِكَ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَ اكْلَأْنِي
خیر فرما، و مرا از آنچه که بی‌قرارم کرده از کار دنیا و آخرتم کفایت کن، و

بِكِلاءَتِكَ وَ ارْزُقْنِي حِجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا
کسی که مرا رحم نمی‌کنم بر من چیره مساز، و بر من از سوی خود

وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ
نگهبانی همیشگی قرار ده، و از من شایسته‌های آنچه را که انعام کردی

السَّلامُ وَ لا تُخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ
مگیر، و از فضلت روزی گسترده حلال پاکیزه نصیب من کن. خدایا به

وَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ. اللَّهُمَّ تُبْ عَلَيَّ حَتَّى لا أَعْصِيَكَ
نگهبانی‌ات مرا نگهبانی کن، و به نگهداری‌ات مرا نگهدار و به

رمضان کریم

وَ أَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ خَشْيَتَكَ بِاللَّيْلِ وَ
پاسداری‌ات از من پاسداری فرما، و زیارت خانه‌ات را در این سال و در

النَّهَارِ مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا
هر سال، و زیارت مرقد پیامبرت و امامان (درود بر آنان) را روزی من

قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ [تَعَبَّيْتُ] وَ قُمْتُ لِلصَّلاةِ
کن، پروردگارا از این مشاهد پر شرف و مواقف بس گرامی مرا محروم

بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَاجَيْتُكَ أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعَاسا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ
مساز. خدایا به من روی آور تا نافرمانی‌ات نکنم، و خیر و عمل به آن

وَ سَلَبْتَنِي مُنَاجَاتَكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَا لِي كُلَّمَا قُلْتُ
وحشت از خویش را در شب و روز، تا گاهی که زنده‌ام می‌داری ای

قَدْ صَلَحَتْ سَرِيرَتِي وَ قَرُبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَّابِينَ
پروردگار جهانیان به من الهام فرما. خدایا هرگاه گفتم مهیا و آماده شدم

مَجْلِسِي عَرَضَتْ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي وَ حَالَتْ بَيْنِي
و در پیشگاهت به نماز ایستاد و با تو راز گفتم، چرتی بر من افکندی، آنگاه

وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنْ
که وارد نماز شدم، و حال راز گفتن را از من گرفتی آنگاه که با تو رازونیاز

خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخِفّا بِحَقِّكَ
کردم، مرا چه شده؟ هرگاه گفتم نهانم شایسته شد، و جایگاهم به جایگاه

رمضان کریم

فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي أَوْ
توبه‌کنندگان نزدیك گشته برایم گرفتاری پیش آمد، بر اثر آن گرفتاری پایم

لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ [الْكَذَّابِينَ]
لغزید، و میان من و خدمت به تو مانع شد سرور من شاید مرا از درگاهت

فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنَعْمَائِكَ
رانده‌ای، و از خدمتت عز نموده‌ای، یا مرا دیده‌ای که حقّت را سبك

فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ
می‌شمارم پس از پیشگاهت دورم ساختی، یا شاید مرا روی گردان از

فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ
خود مشاهده کردی، پس مرا مورد خشم قرار دادی یا شاید مرا در

آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي آلِفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ
جایگاه دروغگویان یافتی، پس به دورم انداختی، یا شاید مرا نسبت به

فَبَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ خَلَّيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ
نعمتهایت ناسپاس دیدی، پس محرومم نمودی، یا شاید مرا از همنشینی

دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَ جَرِيرَتِي
دانشمندان غایب یافتی، پس خوارم نمودی، یا شاید مرا در گروه غافلان

كَافَيْتَنِي، أَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَائِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ
دیدی، پس از رحمتت ناامیدم کردی، یا شاید مرا انس یافته با مجالس

رمضان کریم

عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَمَا عَفَوْتَ عَنِ الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ
بیکاره‌ها دیدی. پس مرا به آنان واگذاشتی، یا شدی دوست نداشتی
كَرَمَكَ أَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِينَ وَ أَنَا عَائِذٌ
دعایم را بشنوی پس دورم نمودی، یا شاید به خاطر جرم و جنایتم کیفرم
بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ [مُنْتَجِزٌ] مَا وَعَدْتَ
نمودی، یا شاید برای کمی حیایم از تو مجازاتم نمودی، پس اگر
مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ
پروردگارا عفو کنی، سابقه اینکه از گناهکاران پیش ار من گذشته‌ای
فَضْلاً وَ أَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ
طولانی است، زیرا کرمت پروردگارا از مجازات اهل تقصیر بسیار
تَسْتَزِلَّنِي بِخَطِيئَتِي وَ مَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَ مَا خَطَرِي
بزرگ‌تر است، و من پناهنده به فضل توام، از تو به تو گریزانم، خواهان
هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي ، وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ
چیزی هستم که وعده داده‌ای. و آن چشم‌پوشی از کسانی است که به تو
جَلِّلْنِي بِسَتْرِكَ وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ
گمان نیك برده‌اند، خدایا فضل تو گسترده‌تر، و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن
سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي
است که مرا به کردارم بسنجی، یا به خطایم بلغزانی، ای آقایم من

رمضان کریم

عَلَّمْتَهُ وَ أَنَا الضَّالُّ الَّـذِي هَدَيْتَهُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي
چیستم، و چه ارزشی دارم، سرور من مرا به فضلت ببخش، و با گذشت

رَفَعْتَـهُ وَ أَنَا الْخَائِـفُ الَّذِي آمَنْتَـهُ وَ الْجَائِعُ الَّذِي
بر من کرم فرما، و به پرده‌پوشی‌ات خطاهایم را بپوشان، و به کرم وجودت

أَشْـبَعْتَهُ وَ الْعَطْشَـانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَ الْعَارِي الَّذِي
از توبیخـم درگذر، آقای من منم کودکی که پروریدی، منم نادانی که دانا

كَسَـوْتَهُ وَ الْفَقِيرُ الَّـذِي أَغْنَيْتَـهُ وَ الضَّعِيفُ الَّذِي
نمودی، منـم گمراهی کـه هدایـت کردی، منم افتـاده‌ای که بلندش

قَوَّيْتَهُ وَ الذَّلِيلُ الَّذِي أَعْزَزْتَهُ، وَ السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ
نمودی، منم هراسانی که امانش دادی، و گرسنه‌ای که سیرش نمودی، و

وَ السَّـائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ الْمُذْنِبُ الَّذِي سَـتَرْتَهُ وَ
تشنه‌ای که سیرابش کردی، و برهنه‌ای که لباسش پوشاندی، و تهیدستی

الْخَاطِئُ الَّـذِي أَقَلْتَهُ وَ أَنَـا الْقَلِيلُ الَّـذِي كَثَّرْتَهُ وَ
که توانگرش سـاختی، و ناتوانی که نیرومندش نمـودی، و خواری که

الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَ أَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا
عزیزش فرمودی، و بیماری که شـفایش دادی، و خواهشـمندی که

يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلاءِ وَ لَمْ أُرَاقِبْكَ فِي
عطایش کردی، و گنهکاری که گناهش را بر او پوشاندی، و خطاکاری

رمضان کریم

الْمَلَإِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى
که نادیده‌اش گرفتی، و اندکی که بسیارش فرمودی، و ناتوان شمرده‌ای

سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي
که یاری‌اش دادی، و رانده شده‌ای که مأوایش بخشیدی، من پروردگارا

أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرُّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ
کسی هستم که در خلوت از تو حیا نکردم، و در آشکار از تو ملاحظ

بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمْهَلْتَنِي فَمَا
ننمودم، منم صاحب مصیبتهای بزرگ، منم آنکه بر آقایش گستاخی

ارْعَوَيْتُ وَ سَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ عَمِلْتُ
کرد، منم آنکه جبّار آسمان را نافرمانی کرد، منم آنکه بر معاصی بزرگ

بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَ أَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ [عِنْدِكَ]
رشوه دادم، منم آنکه هرگاه به گناهی مژده داده می‌شدم شتابان به سویش

فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمْهَلْتَنِي وَ بِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى
می‌رفتم، منم آنکه مهلتم دادی باز نایستادم، و بر من پرده پوشاندی حیا

كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَ مِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي
نکردم، و مرتکب گناهان شدم و از اندازه گذراندم و مرا از چشمت

حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ
انداختی، اهمیت ندادم، پس با بردباری‌ات مهلتم دادی، و با پرده‌پوشی‌ات

رمضان کریم

عَصَيْتُكَ وَ أَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاحِدٌ وَ لا بِأَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ
مرا پوشـــاندی تا آنجا که گویی مرا از یاد برده‌ای، و از مجازات گناهان

وَ لا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَـرِّضٌ وَ لا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ لَكِنْ
برکنارم داشته‌ای، گویا تو از من حیا کرده‌ای!! خدایا، آنگاه که نافرمانی

خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَ غَلَبَنِي هَوَايَ وَ
کردم نافرمانـــی‌ات نکردم چنان‌که پروردگاری‌ات باشـــم، و نه چنان‌که

أَعَانَنِي عَلَيْهَا شِـقْوَتِي وَ غَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ
سبک شمارنده فرمانت باشـــم، و نه با گستاخی در معرض کیفرت قرار

فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَ خَالَفْتُكَ بِجُهْـدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ
گیرم، و نه تهیدســـت را ناچیز شمارم، ولی خطایی بود که بر من عارض

مَـنْ يَسْـتَنْقِذُنِي وَ مِنْ أَيْـدِي الْخُصَمَـاءِ غَدا مَنْ
شد و نفســم آن را برایم آراست، و بدبختی‌ام مرا بر آن یاری نمود، و پرده

يُخَلِّصُنِـي، وَ بِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ
افتاده‌ات بر من مغرورم نمود، در نتیجه با کوششم نافرمانی‌ات نمودم و به

عَنِّي فَوَا سَـوْأَتَا [أَسَـفَا] عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ
مخالفتت برخاستم اکنون چه کس مرا از عذابت نجات می‌دهند، و فردا

عَمَلِيَ الَّذِي لَوْ لا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ
از چنگ ستیزه‌جویان و دشمنی کنندگان چه کسی رهایم می‌کند، و به

رمضان کریم

وَ نَهْيِكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا
رشته چه کسی بپیوندم اگر تو رشته‌ات را از من بگسلی، مرا چه رسوایی

خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ
بزرگی است از آنچه کتاب تو از کردارم در شمار آورده، اگر امیدوار به کرم

الْإِسْلامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَ
فراوانی رحمتت نبودم، و هم اینکه مرا از ناامیدی نهی نموده‌ای هرآینه

بِحُبِّي النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الْقُرَشِيَّ الْهَاشِمِيَّ الْعَرَبِيَّ
ناامید می‌شدم به هنگامی که گناهانم را بیاد می‌آوردم، ای بهترین

التِّهَامِيَّ الْمَكِّيَّ الْمَدَنِيَّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلا
کسی که خواننده‌ای او را خواند، و برترین کسی که امیدواری به او امید

تُوحِشْ اسْتِينَاسَ إِيمَانِي، وَ لا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ
بست. خدایا به پیمان اسلام به تو توسّل می‌جویم، و به حرمت قرآن بر تو

عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْما آمَنُوا بِأَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ
تکیه می‌کنم، و به محبّتم نسبت به پیامبر درس ناخوانده قریشی هاشمی

دِمَاءَهُمْ فَأَدْرَكُوا مَا أَمَّلُوا وَ إِنَّا آمَنَّا بِكَ بِأَلْسِنَتِنَا وَ
عربی تهامی مکّی مدنی، همجواری نزد تو را امید می‌نمایم، پس انس

قُلُوبِنَا لِتَعْفُوَ عَنَّا فَأَدْرِكْنَا [فَأَدْرِكْ بِنَا] مَا أَمَّلْنَا وَ ثَبِّتْ
ایمانی مرا در عرصه وحشت نینداز، و و پاداش مرا، پاداش کسی که غیر

رمضان کریم

رَجَـاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَ لا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ
تو را عبادت کرده قرار مده، چه اینکه مردمی به زبانشان ایمان آوردند تا
هَبْ لَنَا مِـنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَ عِزَّتِكَ
جانشان را به این وسیله حفظ کنند، پس به آنچه آرزو داشتند رسیدند، و
لَوِ انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ
ما با زبان و دلمان به تو ایمان آوردیم، تا از ما درگذری، پس ما را به آنچه
لِمَا أُلْهِمَ قَلْبِي [يَا سَيِّدِي] مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَ سَعَةِ
آرزومندیم برسان، و امیدت را در سینه‌هایمان استوار کن، و دلهایمان را
رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلا إِلَى مَوْلاهُ وَ إِلَى مَنْ
پـس از آنکـه هدایتمان فرمودی گمـراه مکن، و از جانـب خود ما را
يَلْتَجِئُ الْمَخْلُـوقُ إِلا إِلَى خَالِقِهِ. إِلَهِـي لَوْ قَرَنْتَنِي
ببخش، که تو بسـیار بخشــنده‌ای، به عزتت سـوگند اگر مرا برانی، از
بِالْأَصْفَادِ وَ مَنَعْتَنِي سَـيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَ دَلَلْتَ
درگاهت نخواهم رفت، و از چاپلوسی نسبت به تو باز نخواهم ایستاد، به
عَلَـى فَضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ وَ أَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَ
خاطر الهامی که از معرفت به کرمت و گستردگی رحمتت به قلب من
حُلْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَ مَا
شده، بنده به جانب چه کسی جز مولایش می‌رود؟ و آفریده به چه کسی

رمضان کریم

صَرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَ لا خَرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي
جز آفریدگارش پناه می‌برد؟ خدایا، اگر مرا با زنجیر ببندی، و عطایت را

أَنَا لا أَنْسَى أَيَادِيَكَ عِنْدِي وَ سَتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا
در میان مردم از من بازداری، و بر رسواییهایم دیدگان بندگانت را

سَيِّدِي أَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ
بگشایی، و مرا به سوی دوزخ فرمان دهی، و بین من و نیکان پرده

بَيْنَ الْمُصْطَفَى وَ آلِهِ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَاتَمِ
گردی، امیدم را از تو نخواهم برید، و آرزویم را از عفو تو باز نخواهم

النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ. وَ انْقُلْنِي إِلَى
گرداند، و محبتت از قلبم بیرون نخواهد رفت، من فراوانی عطایت را نزد

دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَ أَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي فَقَدْ
خود، و پرده‌پوشی‌ات را در دار دنیا بر گناهانم فراموش نخواهم کرد، ای

أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَ الآمَالِ عُمُرِي وَ قَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَةَ
آقای من محبت دنیا را از دلم بیرون کن، و میان من و مصطفی پیامبرت

الآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي [حَيَاتِي] فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالاً
و خاندانش، بهترین برگزیدگان از آفریدگانت و پایان‌بخش پیامبران

مِنِّي إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى قَبْرِي [قَبْرٍ] لَمْ
محمّد (درود خدا بر او و خاندانش) جمع کن، و مرا به مقام توبه به

رمضان کریم

أُمَهِّدْهُ لِرَقْدَتِي وَ لَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي
پیشگاهت برســان، و هر گریه بر خویشتن مرا یاری ده،من عمرم را به
وَ مَا لِي لا أَبْكِي وَ لا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَ
امروز و فردا کردن و آرزوهای باطل نابود ســاختم،و اینک به جایگاه به
أَرَى نَفْسِــي تُخَادِعُنِي وَ أَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَ قَدْ خَفَقَتْ
ناامیدان از خیر و صلاح فرود آمده‌ام،پس بدحال‌تر از من کیســت؟اگر
عِنْدَ [فَوْقَ] رَأْسِــي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَا لِي لا أَبْكِي
من بر چنین حالی به قبرم وارد شــوم، قبری که آن را برای خواب آماده
أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضِيقِ
نســاخته‌ام،و برای آرمیدن به کار نیک فرش ننموده‌ام،و مرا چه شده که
لَحْــدِي أَبْكِي لِسُــؤَالِ مُنْكَــرٍ وَ نَكِيــرٍ إِيَّايَ،أَبْكِي
گریــه نکنم،و حال آنکه نمیدانم بازگشــت من بــه جانب چه خواهد
لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانا ذَلِيــلا حَامِلا ثِقْلِي عَلَى
بود،من نفســم را می‌نگرم که با من نیرنگ می‌بازد،و روزگار را مشاهده
ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَ أُخْرَى عَنْ شِــمَالِي إِذِ
می‌کنم که مرا می‌فریبد،و حال آنکه بالهای مرگ بالای سرم به حرکت
الْخَلائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ
درآمده،پس مرا چه شــده که گریه نکنم، گریه می‌کنم برای بیرون رفتن

رمضان کریم

شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ
جان از بدنم، گریه می‌کنم بـرای تاریکی قبرم، گریه می‌کنم برای تنگی
وَ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَ ذِلَّةٌ سَيِّدِي
لحدم، گریه می‌کنم برای پرسش دو فرشته قبر منکر و نکیر از من، گریه
عَلَيْـكَ مُعَوَّلِـي وَ مُعْتَمَـدِي وَ رَجَائِـي وَ تَوَكُّلِي وَ
می‌کنم برای درآمدنم از قبر عریان و خوار، درحالی‌که بار سنگینی را بر
بِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي تُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَـاءُ وَ تَهْدِي
دوش می‌کشـم، یك بار از طرف راسـت و بار دیگر از جانب چپم نگاه
بِكَرَامَتِـكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْـدُ عَلَى مَا نَقَّيْتَ مِنَ
می‌کنم، هنگامی‌که مردمان در کاری جز کار منند، چه برای هرکسی از
الشِّـرْكِ قَلْبِـي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْـطِ لِسَـانِي أَ
آنان در آن روز کاری اسـت که او را بس اسـت، چهره‌هایی در آن روز
فَبِلِسَـانِي هَذَا الْـكَالِّ أَشْـكُرُكَ، أَمْ بِغَايَـةِ جُهْدِي
روشـن و خندان خوشـحال‌اند، و چهره‌هایـی در آن روز بر آنها غبار
[جُهْدِي] فِي عَمَلِي أُرْضِيكَ وَ مَا قَدْرُ لِسَـانِي يَا رَبِّ
بدفرجامی نشسته، و سیاهی و خواری آنها را پوشانده، ای آقای من، تکیه
فِي جَنْبِ شُـكْرِكَ وَ مَا قَدْرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَ
و اعتمـادم و امید و توکلّم بر تو، و آویختنم بر رحمت توسـت، هرکه را

رمضان کریم

إِحْسَــانِكَ [إِلَيَ‌] إِلَهِي إِنَّ [إِلا أَنَ] جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي
خواهی به رحمتت رســانی، و با کرامتت هرکه را دوست داری هدایت
وَ شُــكْرَكَ قَبِلَ عَمَلِي سَــيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَ إِلَيْكَ
کنی، پس تو را ســپاس بر اینکه قلبم را از شــرك پاك نمودی، و برای تو
[مِنْــكَ] رَهْبَتِي وَ إِلَيْكَ تَأْمِيلِي وَ قَدْ سَــاقَنِي إِلَيْكَ
سپاس بر گشودن زبانم، آیا با این زبان کندم تو را شکر کنم، یا با نهایت
أَمَلِي وَ عَلَيْــكَ [إِلَيْكَ] يَا وَاحِــدِي عَكَفَتْ [عَلِقَتْ]
کوشــش در کارم تو را خشــنود نمایم، پــروردگارا ارزش زبانم در کنار
هِمَّتِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَــطَتْ رَغْبَتِي وَ لَكَ خَالِصُ
شکرت چیست، و قیمت کارم در برابر نعمتهایت و احسانت چه اندازه
رَجَائِي وَ خَوْفِي وَ بِكَ أَنِسَــتْ مَحَبَّتِي وَ إِلَيْكَ أَلْقَيْتُ
است؟! خدایا، جودت آرزویم را گسترد، و سپاست عملم را پذیرفت، ای
بِيَــدِي وَ بِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَــدَدْتُ رَهْبَتِي [يَا] مَوْلاَيَ
آقای من میلم به ســوی توست، و ترســم از جانب توست، و آرزویم به
بِذِكْــرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَ بِمُنَاجَاتِكَ بَــرَّدْتُ أَلَمَ الْخَوْفِ
پیشــگاه توست، آرزویم مرا به سوی تو کســانده و همّتم بر درگاه تو ای
عَنِّي فَيَا مَوْلاَيَ وَ يَا مُؤَمَّلِي وَ يَا مُنْتَهَى سُؤْلِي فَرِّقْ
خدای یگانه معتکف شده، و رغبتم در آنچه نزد توست فزونی یافته، امید

رمضان کریم

بَيْنِي وَ بَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا
خالص و بیمم برای توست،و محبّتم به تو انس گرفته،و دستم را به
أَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَ عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي
جانب تو انداختم،و ترسم را به سوی رشته طاعت تو کشیدم،ای مولای
أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ فَالْأَمْرُ لَكَ
من دلم به یاد تو زندگی کرد،و با مناجات با تو آتش هراس را بر خود سرد
وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ وَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَ فِي
نمودم،ای مولایم و ای آرزویم و ای نهایت خواسته‌ام،میان من و گناهم
قَبْضَتِكَ وَ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ
جدایی انداز،گناهی که بازدارنده من از ملامت طاعت توست،تنها از تو
الْعَالَمِينَ إِلَهِي ارْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَ كَلَّ عَنْ
درخواست می‌کنم،به خاطر امید دیرینه به تو،و بزرگی طمع از تو، که از
جَوَابِكَ لِسَانِي وَ طَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي فَيَا
مهر و رحمت بر خود واجب کرده‌ای،پس فرمان توراست،یگانه‌ای و
عَظِيمَ رَجَائِي لا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي وَ لا
شریکی نداری، و همه خلق جیره‌خوار تو،و در دست قدرت تواند،و
تَرُدَّنِي لِجَهْلِي وَ لا تَمْنَعْنِي لِقِلَّةِ صَبْرِي أَعْطِنِي
هرچیز برای تو فروتن است،منزّهی تو ای پروردگار جهانیان، خدایا به

رمضان کریم

لِفَقْرِي وَ ارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَــيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمَدِي وَ
مــن رحم کن آنگاه که حجّتم بریده شــود، و زبانم از پاســخت ناگویا
مُعَوَّلِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ بِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي وَ بِفِنَائِكَ
گــردد، و به هنــگام بازپرســی‌ات هــوش از ســرم بــرود، ای بزرگ
أَحُطُّ رَحْلِي وَ بِجُودِكَ أَقْصِدُ [أَقْصُرُ] طَلِبَتِي وَ بِكَرَمِكَ
امیدم، زمانی کــه بیچارگی‌ام شــدّت گیرد محرومم مکــن، و به خاطر
أَيْ رَبِّ أَسْــتَفْتِحُ دُعَائِــي وَ لَدَيْــكَ أَرْجُــو فَاقَتِي
نادانی‌ام از درگاهت مران، و به علت کم تابی‌ام از رحمتت دریغ مفرما، به
[ضِيَافَتِــي] وَ بِغِنَاكَ أَجْبُرُ عَيْلَتِي وَ تَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ
جهت تهیدستی‌ام عطایم کن، و به خاطر ناتوانی‌ام به من رحم کن، آقایم
قِيَامِي وَ إِلَى جُــودِكَ وَ كَرَمِكَ أَرْفَــعُ بَصَرِي وَ إِلَى
اعتماد و تکیه، امید و توکلم بر توست، و آویختنم به رحمت توست، و بارم
مَعْرُوفِــكَ أُدِيمُ نَظَرِي، فَــلَا تُحْرِقْنِي بِالنَّــارِ وَ أَنْتَ
را به آســتان تو اندازم، و خواســته‌ام را به جود و کرم تو جویم، پروردگارا
مَوْضِعُ أَمَلِي وَ لَا تُسْكِنِّي الْهَاوِيَةَ فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا
دعایــم را آغاز می‌کنم، و رفع تنگدســتی‌ام را به تو امیــد می‌بندم، و به
سَيِّدِي لَا تُكَذِّبْ ظَنِّي بِإِحْسَــانِكَ وَ مَعْرُوفِكَ فَإِنَّكَ
توانگری تو ناداری‌ام را جبران می‌کنم، و ایستادنم زیر سایه عفو توست، و

رمضان کریم

ثِقَتِي وَ لا تَحْرِمْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي
به جانب جود و کرمت دیده‌ام را بلند می‌کنم، و به سوی احسانت نگاهم

إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَ لَمْ يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ
را ادامه می‌دهم، پس مرا به آتش مسوزان، و حال آنکه تو جایگاه آرزوی

جَعَلْتُ الاعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي وَسَائِلَ عِلَلِي إِلَهِي إِنْ
منی، و در دوزخ جایم مده که تو نور چشم منی، ای آقای من گمانم را به

عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَ إِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ
احسان و نیکی‌ات تکذیب مکن که تویی مورد اطمینانم، و از پاداشت

مِنْكَ فِي الْحُكْمِ ارْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَ عِنْدَ
محرومم مگردان که تو عارف به تهیدستی منی خدایا اگر مرگم فرا

الْمَوْتِ كُرْبَتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَحْدَتِي وَ فِي اللَّحْدِ
رسیده و کردارم مرا به تو نزدیک نکرده پس اعتراف به گناهم را به

وَحْشَتِي وَ إِذَا نُشِرْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلَّ مَوْقِفِي
پیشگاهت وسیله عذرخواهی‌ام قرار دادم. خدایا اگر گذشت کنی، پس

وَ اغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَى الآدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي، وَ أَدِمْ
سزاوارتر از وجود تو به گذشت کیست، و اگر عذاب نمایی پس دادگرتر

لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَ ارْحَمْنِي صَرِيعاً عَلَى الْفِرَاشِ
از تو در داوری کیست؟، د راین دنیا به غربت، و به گاه مرگ به سختی

رمضان کریم

تُقَلِّبُنِي أَيْـدِي أَحِبَّتِي وَ تَفَضَّلْ عَلَـيَّ مَمْدُودا عَلَى
جان دادنم، و در قبر به تنهایی‌ام، و در لحد به هراسم رحم کن، و زمانی که
الْمُغْتَسَـلِ يُقَلِّبُنِي [يُغَسِّلُنِي] صَالِحُ جِيرَتِي وَ تَحَنَّنْ
برای حسـاب در برابرت برانگیخته شدم و به خواری جایگاهم رحمت
عَلَيَّ مَحْمُولا قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرِبَـاءُ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَ
آور، و آنچه از کردارم بر انسانها پوشیده مانده بیامرز، و آنچه را که مرا به
جُدْ عَلَـيَّ مَنْقُولا قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحِيـدا فِي حُفْرَتِي وَ
آن پوشـاندی تداوم بخش، و به من در حال افتادن در بسـتر مرگ که
ارْحَمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لا أَسْتَأْنِسَ
دسـتهای دوسـتانم مرا این طرف و آن طرف کند رحـم فرما، و به من
بِغَيْـرِكَ يَا سَـيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِـي هَلَكْتُ،
محبت فرمـا در آن حال که روی تخت غسّـالخانه به صـورت درازا
سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَغِيثُ إِنْ لَمْ تُقِلْنِي عَثْرَتِي فَإِلَى مَنْ
افتاده‌ام، و همسایگان شایسته مرا به این سو و آن سو برمی‌گردانند بر من
أَفْـزَعُ إِنْ فَقَـدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِـي وَ إِلَى مَنْ
تفضّل کن، و در وقت حمل شدنم که بستگانم گوشه‌های جنازه‌ام را به
أَلْتَجِـئُ إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي سَـيِّدِي مَـنْ لِي وَ مَنْ
دوش برداشته‌اند، و در حالت حمل شدنم، که تنها در قبرم وارد پیشگاه

رمضان کریم

يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَ فَضْلَ مَنْ أُؤَمِّلُ إِنْ عَدِمْتُ
تو شده‌ام بر من جود نما، و در این خانه جدید بر غربتم رحم کن، تا به غیر
فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَ إِلَى مَنِ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا
تو انس نگیرم ای آقای من، اگر مرا به خودم واگذاری هلاك شده‌ام، ای
انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لا تُعَذِّبْنِي وَ أَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي
آقای من، اگر لغزشم را نادیده نگری از چه کسی فریادرسی خواهم، و به
[اللَّهُمَ] حَقِّقْ رَجَائِي وَ آمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لا
چه کسی پناه ببرم اگر عنایتت را در آرامگاهم نداشته باشم، و به چه
أَرْجُو فِيهَا [لَهَا] إِلا عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لا
کسی التجا برم اگر غم و اندوهم را برطرف نکنی؟، ای آقای من که را
أَسْتَحِقُّ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لِي
دارم و چه کسی بر من رحم می‌کند، اگر تو به من رحم نکنی، و احسان
وَ أَلْبِسْنِي مِنْ نَظَرِكَ ثَوْبا يُغَطِّي عَلَيَّ التَّبِعَاتِ وَ
که را آرزو کنم، اگر احسان تو را روز بیچارگی‌ام نداشته باشم، و گریز از
تَغْفِرُهَا لِي وَ لا أُطَالَبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنٍّ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ
گناهان به سوی کیست، وقتی که عمرم سرآید؟ ای آقای من، مرا عذاب
عَظِيمٍ وَ تَجَاوُزٍ كَرِيمٍ. إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيْبَكَ
مکن که امید به تو دارم، خدایا امیدم را تحقق بخش، و ترسم را ایمنی

رمضان کریم

عَلَى مَنْ لا يَسْــأَلُكَ وَ عَلَى الْجَاحِدِيــنَ بِرُبُوبِيَّتِكَ

ده، زیرا من در عین فراوانی گناهانم امیدی جز به گذشـــت تو ندارم، ای

فَكَيْفَ سَــيِّدِي بِمَنْ سَــأَلَكَ وَ أَيْقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَ

آقای من چیزی را از تو درخواست دارم که شایسته آن نیستم، و تو اهل

الْأَمْرَ إِلَيْــكَ تَبَارَكْــتَ وَ تَعَالَيْتَ يَــا رَبَّ الْعَالَمِينَ

تقوا و آمرزشـــی، پس مرا بیامرز، و جامه‌ای از لطفت بر من بپوشان، که

سَــيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتْهُ الْخَصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ

گناهانم را بر من بپوشـــاند، و آنها را بیامرزی و نسبت به آنه بازخواست

يَقْرَعُ بَابَ إِحْسَــانِكَ بِدُعَائِهِ [وَ يَسْــتَعْطِفُ جَمِيلَ

نشوم، که تو داری کرم دیرینه، و چشم‌پوشی بزرگ و گذشت کریمانه‌ای.

نَظَرِكَ بِمَكْنُونِ رَجَائِكَ] فَلا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ

خدایا تویی که عطایت را پی‌درپی فرو ریزی، بر کسی که از تو درخواست

عَنِّــي وَ اقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَــدْ دَعَوْتُ [دَعْوَتُكَ]

نمی‌کند، و بر آنان‌که منکر پروردگاریت هســتند، چه رسد آقای من بر

بِهَذَا الدُّعَــاءِ وَ أَنَا أَرْجُو أَنْ لا تَرُدَّنِــي مَعْرِفَةً مِنِّي

کسی‌که از تو خواهش کرده و یقین نمود که آفرینش از تو و فرمان تنها

بِرَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لا يُحْفِيكَ سَــائِلٌ

به دســت توســت، منزّه و والایی ای پروردگار جهانیــان، ای آقای من

رمضان کریم

وَ لا يَنْقُصُــكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُــولُ وَ فَوْقَ مَا نَقُولُ.
بندهات به درگاه توست، تنگدستی او را پیش رویت قرار داده با دعايش
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ صَبْرا جَمِيلا وَ فَرَجا قَرِيبا وَ قَوْلا
در خانه احسانت را میکوبد، پس روی کریمانهات را از من برمگردان، و
صَادِقا وَ أَجْرا عَظِيما أَسْــأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ
آنچه میگویم از مــن بپذیر، من تو را به این دعا خواندم، امید دارم که به
مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا
خاطــر معرفتم به رأفت و مهــرت مرا باز نگردانی. خدایــا تویی آن که
سَــأَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُــئِلَ وَ
پرســندهای ناتوانت نکند، و عطاگیری از تــو نکاهد، تو چنانی که خود
أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى أَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ
گویی، و بالاتــر از آنچه ما میگوییــم. خدایا از تو صبــری زیبنده، و
وَالِــدَيَّ وَ وُلْدِي [وَلَدِي] وَ أَهْــلِ حُزَانَتِي وَ إِخْوَانِي
گشایشــی نزدیك و گفتاری درســت و مزدی بزرگ درخواست میکنم
فِيــكَ [وَ] أَرْغِدْ عَيْشِــي وَ أَظْهِرْ مُرُوَّتِــي وَ أَصْلِحْ
پروردگارا از خیر تمامش را از تو میخواهم، آنچه را از آن دانستهام و آنچه
جَمِيــعَ أَحْوَالِــي وَ اجْعَلْنِــي مِمَّنْ أَطَلْــتَ عُمُرَهُ وَ
را ندانســتهام، خدایا از تــو میخواهم بهترین چیزهایــی را که بندگان

رمضان کریم

حَسَّــنْتَ عَمَلَهُ وَ أَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَ رَضِيتَ عَنْهُ
شایسته‌ات از تو خواستند، ای بهترین کسی که از او خواسته می‌شود، و
وَ أَحْيَيْتَــهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّــرُورِ وَ أَسْــبَغِ
سخی‌ترین کسی که عطا فرمود، خواسته‌ام را در حق خودم و خانواده‌ام و
الْكَرَامَةِ وَ أَتَمِّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ لا تَفْعَلُ
پــدر و مــادرم و فرزندانــم و خاصانم و بــرادران دینی‌ام بــه من عطا
[يَفْعَلُ] مَا يَشَــاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ خُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ
کن، زندگی‌ام را گوارا گردان، مرّوتم را آشکار ساز، و همه احوالم را اصلاح
ذِكْرِكَ وَ لا تَجْعَلْ شَيْئا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ
کن، و مرا از کســانی قرار ده که عمرش را طولانی کردی، و کردارش را
وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَ لا سُــمْعَةً وَ لا أَشَرا وَ لا بَطَرا
نیکو ساختی، و نعمتت را بر او تمام کردی، و از او خشنود شدی، و او را
وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِــعِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي السَّعَةَ
به زندگانی پاکیزه زنده داشــتی، در بادوام‌ترین خوشــیها، و کامل‌ترین
فِي الرِّزْقِ وَ الْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَ قُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ
کرامتها و کامل‌ترین زندگیها، همانا تو هرچه را بخواهی انجام می‌دهی
وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْمُقَامَ فِي نِعَمِكَ عِنْدِي وَ الصِّحَّةَ
و جز تو هرچه را بخواهد توان انجام آن را ندارد. خدای از جانب خود مرا

رمضان کریم

فِي الْجِسْـــمِ وَ الْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَ السَّلامَةَ فِي الدِّينِ
به ذکر خاصت اختصاص ده، و چیزی از آنچه که به وسیله آن به تو تقرّب
وَ اسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
می‌جویم را در همّ اوقات شـب و روز وسـیله ریا و شهرت‌خواهی و
اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَبَدا مَا اسْــتَعْمَرْتَنِي وَ اجْعَلْنِي مِنْ
هوس‌رانـی و طغیانگـری قـرار مـده، و مـرا از خاشـعان درگاهت
أَوْفَـرِ عِبَادِكَ عِنْـدَكَ نَصِيبا فِي كُلِّ خَيْـرٍ أَنْزَلْتَهُ وَ
بگردان، خدای از تو می‌خواهم که به من عطا کنی: گشـایش در روزی
تُنْزِلُهُ فِي شَــهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَـدْرِ، وَ مَا أَنْتَ
امنیّت در وطن، نوز چشـم در خانـواده و مـال و اولاد، و پایداری در
مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَــنَةٍ مِــنْ رَحْمَةٍ تَنْشُـرُهَا وَ عَافِيَةٍ
نعمتهایی که نزد من است، و تندرستی در جسم، و توانمندی در بدن، و
تُلْبِسُــهَا وَ بَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَ حَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَاتٍ
سلامت در دین، و مرا به طاعتت و طاعت رسولت محمّد که درود خدا
تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا
بر او و خاندانش باد، به کار گمار، همیشه و تا هنگامی که عمرم داده‌ای، و
[عَامِــي] هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ ارْزُقْنِي رِزْقا وَاسِــعا
مـرا از پر نصیب‌ترین بندگانت در نزد خود قـرار ده، پر نصیب‌تر در هر

رمضان کریم

مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَ اصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَاءَ
خیری که فرو فرستادی، و در ماه رمضان در شب قدر نازل می‌کنی، و
وَ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ الظُّلامَاتِ حَتَّى لا أَتَأَذَّى
نازل کننده آنی در هر سال، از رحمتی که می‌گستری، و عافیتی که
بِشَيْءٍ مِنْهُ وَ خُذْ عَنِّي بِأَسْمَاعِ وَ أَبْصَارِ أَعْدَائِي وَ
می‌پوشانی، و بلایی که دفع می‌کنی، و خوبیهایی که می‌پذیری، و
حُسَّادِي وَ الْبَاغِينَ عَلَيَّ وَ انْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَ أَقِرَّ
بدیهایی که از آن درمی‌گذری، و در این سال و هر سال زیارت خانه‌ات
عَيْنِي [وَ حَقِّقْ ظَنِّي] وَ فَرِّحْ قَلْبِي، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ
را نصیبم فرما، و از فضل گسترده‌ات روزی فراخ ارزانی من کن، و بدیها
هَمِّي وَ كَرْبِي فَرَجا وَ مَخْرَجا وَ اجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي
را ای آقای من از من برگردان، و بدیه مرا بپرداز و جبران ستمهایی که بر
بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيَّ وَ اكْفِنِي شَرَّ
عهده من است را ادا فرما تا به خاطر چیزی از آنها آزار نبینیم و گوشها
الشَّيْطَانِ وَ شَرَّ السُّلْطَانِ وَ سَيِّئَاتِ عَمَلِي وَ طَهِّرْنِي
و دیدگان دشمنان و حسودان و متجاوزان بر من را از من برگیر، و مرا بر
مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَ
آنان پیروز کن، و چشمم را روشن فرما، و دلم را شادی بخش و برایم از

رمضان کریم

أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ زَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
اندوه و غم گشایش و بیرون‌رو قرار ده، و هرکه از میان مخلوقاتت نسبت
بِفَضْلِكَ وَ أَلْحِقْنِي بِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
به من به بدی قصد کرده، و زیر گامم قرار ده، و مرا از گزند شیطان و گزند
الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
پادشاه و بدیهای کردارم کفایت کن، و از همه گناهان پاکم فرما، و به
وَ عَلَى أَجْسَادِهِمْ وَ أَرْوَاحِهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ
گذشتت از آتش امانم ده، و به رحمتت به بهشت واردم کن، و به احسانت
إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ عِزَّتِكَ وَ جَلالِكَ لَئِنْ طَالَبْتَنِي
از حور العین به همسری‌ام درآور، و مرا به دوستان شایسته‌ات محمّد و
بِذُنُوبِي لَأُطَالِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَ لَئِنْ طَالَبْتَنِي بِلُؤْمِي
خاندانش آن خوبان و نیکان پاکیزه و پاك ملحق کن، درود بر آنان و بر
لَأُطَالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ، وَ لَئِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لَأُخْبِرَنَّ
تنها و جانهایشان، و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان، خدای ای آقای
أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي إِنْ كُنْتَ لا تَغْفِرُ
من، به عزّت و جلالت سوگند، اگر مرا به گناهانم پی‌جویی کنی، من تو را
إِلا لِأَوْلِيَائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ
به عفوت پی می‌جویم و اگر مرا به پستی‌ام تعقیب نمایی، من تو را به

رمضان کریم

وَ إِنْ كُنْتَ لا تُكْرِمُ إِلا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ
کرمت می‌خواهم، و اگر به دوزخم دراندازی اهل دوزخ را به محبتم به
يَسْتَغِيثُ الْمُسِيئُونَ إِلَهِي إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي
تو آگاه می‌سازم. خدایم و آقایم اگر جز اولیا و اهل طاعتت را
ذَلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَ إِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذَلِكَ
نیامرزی، پس گنهکاران به چه کسی پناه برند، و اگر جز اهل وفا را اکرام
سُرُورُ نَبِيِّكَ وَ أَنَا وَ اللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ
ننمایی، پس بدکاران از چه کسی فریادرسی خواهند؟، خدایا اگر مرا وارد
إِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلأَ
دوزخ کنی این موجب خرسندی دشمن توست، و اگر مرا به بهشت وارد
قَلْبِي حُبّا لَكَ وَ خَشْيَةً مِنْكَ وَ تَصْدِيقا بِكِتَابِكَ وَ
نمایی، این سبب خوشحالی پیامبر توست، و من به خدا سوگند این را
إِيمَانا بِكَ وَ فَرَقا مِنْكَ وَ شَوْقا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلالِ وَ
می‌دانم، که دلشادی پیامبرت نزد تو، از خرسندی دشمنت محبوب‌تر
الْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَاءَكَ وَ أَحْبِبْ لِقَائِي وَ اجْعَلْ لِي
است. خدایا از تو درخواست می‌کنم که دلم را از محبت و خشیتت، و
فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَ الْفَرَجَ وَ الْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ أَلْحِقْنِي
باور به کتابت، و ایمان به وجودت، و هراس از حضرتت، و اشتیاق به

رمضان کریم

بِصَالِحِ مَنْ مَضَى وَ اجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَ
ذاتت پر کنی، ای دارای بزرگی و بزرگواری، دیدارت را محبوب من کن، و
خُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَ أَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا
تو نیز مرا محبوب خود بدار، و در لقایت برای من آرامش و گشایش و
تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ اخْتِمْ عَمَلِي
کرامت قرار ده. خدایا مرا به شایستگان از بندگان گذشته‌ات ملحق
بِأَحْسَنِهِ وَ اجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ أَعِنِّي
ساز، و از شایستگان از آنان‌که در آینده‌اند قرار ده، و مرا بر راه شایستگان
عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَنِي وَ ثَبِّتْنِي يَا رَبِّ وَ لا تَرُدَّنِي
نگاهدار، و بر مخالفت با خواسته‌های نفسم یاری ده، آنگونه که
فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ
شایستگان را بر مخالفت با خواسته‌های نفسانی یاری می‌دهی، و
إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانا لا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحْيِنِي مَا
کردارم را به نیکوترین وجه ختم کن، و پاداشم را در کارها به برکت
أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ وَ تَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَ ابْعَثْنِي
رحمتت بهشت قرار ده، و بر شایسته‌ای آنچه عطا کردی یاری‌ام نما و
إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَ أَبْرِئْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَ الشَّكِّ وَ
ثابت قدمم کن، پروردگارا، و در ورطه بدیهایی که از آنها نجاتم دادی باز

رمضان کریم

السُّــمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُــونَ عَمَلِي خَالِصا لَكَ
مگردان، ای پروردگار جهانیان. خدایا ایمانی از تو درخواست می کنم، که
اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَ فَهْما فِي حُكْمِكَ وَ
پایانی جز دیدار تو نداشــده باشــد، بر آن ایمان پایدارم بــدار تا زنده‌ام
فِقْهــا فِي عِلْمِــكَ وَ كِفْلَيْــنِ مِنْ رَحْمَتِــكَ وَ وَرَعا
می‌داری و بر آن بیمران زمانی که مرا میمرانی، و بر آن برانگیز، هنگامی که
يَحْجُزُنِي عَــنْ مَعَاصِيكَ وَ بَيِّــضْ وَجْهِي بِنُورِكَ وَ
مرا برمی‌انگیزی، و دلم را از ریا و شــك و شهرت‌خواهی در دینت پاك
اجْعَــلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَ تَوَفَّنِي فِي سَــبِيلِكَ وَ
فرما، تا عملم برای تو حالص باشد. خدایا از تو می‌خواهم که به من عطا
عَلَى مِلَّةِ رَسُــولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ . اللَّهُمَّ إِنِّي
کنی: بصیرت در دینت، و فهم در فرمانت، وآگاهی در علمت، و دو نصب
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَــلِ وَ الْفَشَــلِ وَ الْهَمِّ وَ الْجُبْنِ وَ
از رحمتت، و پرهیزی که مرا از نافرمانیهایت بازدارد، و رخســارم را به
الْبُخْلِ وَ الْغَفْلَةِ وَ الْقَسْــوَةِ [وَ الذِّلَّةِ] وَ الْمَسْــكَنَةِ وَ
فروغ نورت ســپید کن، و رغبتم را در آنچه نزد توســت قرار ده، و در راه
الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ وَ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ
خــود و بر آئین پیامبرت–درود خدا بر او و خاندانش–بمیران. خدایا به

رمضان کریم

مَا بَطَـنَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِـنْ نَفْسٍ لا تَقْنَـعُ وَ بَطْنٍ لا
تو پناه می‌آورم از کسالت و سرافکندی و اندوه و ترس و بخل و بی‌خبری
يَشْبَعُ وَ قَلْبٍ لا يَخْشَـعُ وَ دُعَاءٍ لا يُسْمَعُ وَ عَمَلٍ لا
و سـنگدلی و ناداری و تهیدستی و بیچارگی و همه بلاها و زشتیهای
يَنْفَعُ وَ أَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِـي وَ دِينِي وَ مَالِي
آشـکار و پنهان، و به تو پناه می‌آورم از نفسـی که قانع نمی‌شـود، و از
وَ عَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ
شکمی که سیر نمی‌گردد، و از قلبی که فروتنی نمی‌کند، و دعایی که به
أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . اللَّهُمَّ إِنَّهُ لا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ
اجابت نمی‌رسـد، و کرداری که سود نمی‌بخشد، پروردگارا برای حفظ
وَ لا أَجِـدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَدا فَلا تَجْعَلْ نَفْسِـي فِي
جان و دین و مال و آنچه که نصیب من فرموده‌ای، از شیطان رانده شده
شَـيْءٍ مِنْ عَذَابِـكَ وَ لا تَرُدَّنِي بِهَلَكَـةٍ وَ لا تَرُدَّنِي
به تو پناه می‌آورم، همانا تو شنوا و دانایی. خدایا به یقین جز تو احدی مرا
بِعَـذَابٍ أَلِيمٍ اللَّهُـمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَ أَعْـلِ [كَعْبِي وَ]
پناه نمی‌دهد، و به جز تو پناهگاهی نمی‌یابم، پس هسـتی‌ام را در دامن
ذِكْرِي وَ ارْفَـعْ دَرَجَتِي وَ حُـطَّ وِزْرِي وَ لا تَذْكُرْنِي
عذابت قرار نده، و به هلاکت و شکنجه دردناك بازمگردان. خدایا از من

رمضان کریم

بِخَطِيئَتِي وَ اجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ
بپذیر و نامم را پرآوازه کن، و درجه‌ام را بالا ببر، و بار گناهم را بریز، و مرا به
ثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ
اشتباهم یاد مکن، و پاداش به عبادت نشستن و گفتار و دعایم را خشنودی
مَا سَأَلْتُكَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا
و بهشت قرار ده، پروردگارا، همه آنچه را از تو خواستم به من عطا فرما، و از
رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ [الْعَفْوَ وَ
احسانت بر من بیفزا، من مشتاق توام، ای پروردگار جهانیان، خدایا تو خود
أَمَرْتَنَا] أَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنَا وَ قَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا
در قرآن فرمودی که از کسی که به ما ستم روا داشته گذشت کنیم، و ما بر
فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِذَلِكَ مِنَّا وَ أَمَرْتَنَا أَنْ لا نَرُدَّ
خود ستم ورزیدیم، پس از ما درگذر، که حضرتت به گذشت از ما، شایسته‌تر
سَائِلا عَنْ أَبْوَابِنَا وَ قَدْ جِئْتُكَ سَائِلا فَلا تَرُدَّنِي إِلا
از ماست، و هم فرمان دادی که فقیری را دست خالی از در خانه‌هایمان
بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَ أَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ
نرانیم، و من اکنون به گدایی از تو به درگاهت آمدم، پس مرا جز با روا شدن
أَيْمَانُنَا وَ نَحْنُ أَرِقَّاؤُكَ فَأَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا
حاجتم باز نگردان و نیز به نیکی درباره بردگانمان امر فرمودی، و هم اینك

رمضان کریم

مَفْزَعِـــي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ شِـدَّتِي إِلَيْكَ

ما بردگان توییم، پس ما را از آتش دوزخ برهان، ای پناهگاهم به وقت غم و

فَزِعْتُ وَ بِكَ اسْــتَغَثْتُ وَ لُذْتُ لا أَلُوذُ بِسِــوَاكَ وَ لا

اندوه، ای فریادرس به هنگام سـختی، به تو پناه آوردم، و از تو فریادرسی

أَطْلُــبُ الْفَرَجَ إِلا مِنْكَ فَأَغِثْنِــي وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ

خواسـتم، و جز به تو پنـاه نمی‌آورم و جز از تو درخواسـت گشـایش

يَفُكُّ الْأَسِيرَ [يَقْبَلُ الْيَسِيرَ] وَ يَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اقْبَلْ

نمی‌کنم، پس به فریادم رس و گشایشی در کارم قرار ده، ای که اسیر را آزاد

مِنِّي الْيَسِــيرَ وَ اعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ

می‌کنــی، و از گناه فراوان می‌گذری، از من عمـل اندك را بپذیر، و از گناه

الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْــأَلُكَ إِيمَانا تُبَاشِــرُ بِهِ قَلْبِي وَ

بسیارم درگذر، همانا تو مهربان و آمرزنده. خدایا ایمانی از تو می‌خواهم که

يَقِينا [صَادِقـا] حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَــنْ يُصِيبَنِي إِلا مَا

دلم با آن همراه شـود و بـاور صادقانه‌ای که بدانم هرگــز چیزی به من

كَتَبْتَ لِــي وَ رَضِّنِي مِــنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَــمْتَ لِي

نمی‌رسد، مگر آنچه که تو برایم ثبت کردی و مرا از زندگی به آنچه که نصیبم

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

فرمودی خشنود بدار، ای مهربان‌ترین مهربانان.